

Fotó: Ács Tamás/
Győri Egyházmegye

Az Egyház máriás dimenziója megelőzi a péterit

Szent II. János Pál pápa 1987. december 22-én beszédet mondott a Római Kúria munkatársainak, melyben a kezdődő Mária-év alkalmából nagyobb részt Szűz Máriának szentelt. A beszéd Szűzanyára vonatkozó részeit Nagyboldogasszony ünnepéhez kötődően Kovács Zoltán mariológus, az esztergomi Érseki Papnevelő Intézet rektorának fordításában adjuk közre.

Mindannyian tudatában vagyunk, hogy a megtestesülés misztériumát szolgáljuk, melyből az Egyház mint „Test” is kezdetét veszi. Máriában, ahogy Szent Ágoston fogalmazott, „Isten egyszülött Fia méltóztatott magára venni az emberi természetet, hogy magával mint szeplőtelen Fővel kapcsolja össze a szeplőtelen Egyházat.” (S. Augustini, *Sermo* 191,3; PL 38, 1010).

Máriától születik Krisztus, a Fő, akivel ettől fogva elválaszthatatlan egységben áll *Teste*, az Egyház. Megszületik a „teljes Krisztus”. Mi pedig, akik szolgálói vagyunk ennek a titokzatos Testnek, és akiket az Eucharisziában Jézus Teste naponta táplál, megmutatjuk [...] azt a mélyseges örömet, melyet Isten Anyjának Krisztus és az Egyház misztériumában való

különleges jelenléte ad. Tudjuk, hogy e misztériumnak mi is kiemelten részesei vagyunk.

A II. vatikáni zsinat a mariológia és az egyház-tan nagy egységbe foglalását adta. Ezt követve kell az Egyháznak mindenütt megújulnia Isten Anyjának jelenléte folytán, aki – mint az egyházatyák is tanították – „ősmintája” (*typus*) az Egyháznak.

A zsinat ragyogó értelmezéssel tárja elénk a Szűzanyának az isteni üdvözítő tervben való jelenlétét: Mária éppen azért, mert az isteni Ige emberi természetbe való beletestesülésének és közénk való eljövételének eszköze és kiválasztott útja, „egyedülálló kegyelmei és ajándékai által az Egyházzal is bensőséges kapcsolatban van: az Istenszülő a hit, a szeretet és a Krisztussal való tökéletes egység rendjében az Egyház előképe, miként már Szent Ambrus tanította” (*Lumen gentium*, 63). Kifejtve ezt a gondolatot, a *Redemptoris Mater* enciklikában így fogalmaztam: „A megtestesülés valóságának folytatása az Egyháznak mint Krisztus testének misztériuma. A megtestesülésre pedig nem gondolhatunk anélkül, hogy ne szólnánk Máriáról, az emberre lett Ige anyjáról” (*Redemptoris Mater*, 5).

(Folytatás a 2. oldalon.)

Élj és virulj!

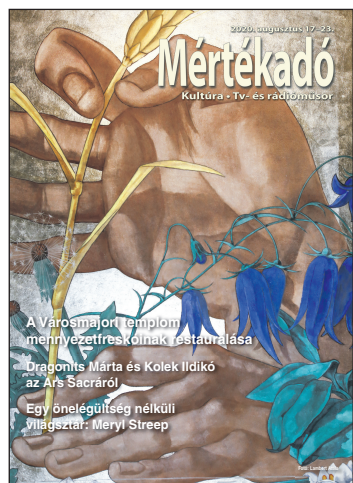
Lelkinapok
a Nyolc Boldogság
Közösséggel
5. oldal

A Bejrúti robbanás után

Nyilatkozatok
az Egyház részéről
7. oldal

A másik ember ajándék

Önkéntesek
táboroztattak roma
gyerekeket Monoron
8. oldal

Segítség földi életünk beteljesítésében

Idősek és betegek zarándoklata Mátraverebély-Szentkúton

A Porciunkula-búcsúhoz kapcsolódóan a ferencesek immár 23. alkalommal várták a zarándokokat az idősek, a betegek és a szociális ellátásban részesülők búcsújára, Mátraverebély-Szentkútra. A Nógrád Megyei Ezüstkő Idősek Otthona és a nemzeti kegyhely szervezte esemény szentmiséjét augusztus 3-án Marton Zsolt váci megyéspüspök főcelebrálásával mutatták be.

számára is évente egy búcsúi alkalom, hiszen az ott lakó idős emberek már korábban is mindig a teraszról nézték a kegyhelyre érkező híveket.

(Folytatás a 3. oldalon.)

A kétnapos búcsú második napján, a 11 órakor kezdődő püspöki szentmise keretében kiszolgáltatták a betegek szentségét.

Orosz Lóránt OFM kegyhelyigazgató elmondta, hogy a rendház mellett eredetileg papi lelkigyakorlatos ház épült, melyben a kommunizmus alatt szociális otthon működött. A rendszerváltozás után az otthon vezetője arra gondolt, jó lenne a gondozottak

Legyen öröm az iskolakezdés!

A Katolikus Karitás segíti a gyermekes családokat

A Katolikus Karitás idén tizedik alkalommal indítja útjára Magyarország legnagyobb iskolakezdési segélyprogramját. A szervezet célja, hogy az augusztus 5-én kezdődött országos összefogás révén tízezer gyermeket segítsen az iskolakezdés előtt és a tanév elején. A trianoni békediktátum aláírásának 100. évfordulója alkalmából száz külföldi első osztályost is támogatnak.

A szünidő még tart, de néhány hét múlva a tavaszi digitális tanítást fel-

váltja a tantermi oktatás, szükség lesz tanszerekre és a tanuláshoz szükséges egyéb felszerelésekre. Az iskolakezdés a járvány, a kényszer szabadságolások, sok helyen az elbocsátások ideje után még súlyosabb megterhelést jelent számos gyermekes családnak – hangzott el a Katolikus Karitás „Legyen öröm az iskolakezdés!” elnevezésű tanévkezdési segélyprogramjának sajtótájékoztatóján augusztus 5-én Budapesten, a Magyar Szentek temploma melletti közösségi teremben.

(Folytatás a 3. oldalon.)

Vatikán

Erdő Péter bíboros a Gazdasági Tanács tagja lett

Ferenc pápa augusztus 6-án új tagokat nevezett ki a vatikáni Gazdasági Tanácsba, köztük Erdő Péter bíborost, Magyarország primását.

A Szentsek sajtószolgálatá közzétette azoknak a bíborosoknak a nevét, akik a testület új tagjai lettek: Erdő Péter esztergom-budapesti érsek; Odilo Pedro Scherer, São Paulo érseke; Gérald Cyprien Lacroix, Québec érseke; Joseph William Tobin, Newark érseke; Anders Arborelius stockholmi érsek; Giuseppe Petrocchi, L'Aquila érseke.

Felsorolja továbbá az újonnan kinevezett világi tagokat: Charlotte Kreuter-Kirchhof, Eva Castillo Sanz, Leslie Jane Ferrar, Marija Kolak, Alberto Minali, María Concepción Osácar Garaicoechea; Ruth Maria Kelly.

A pápa a tanácsot a *Fidelis dispensator et prudens* kezdetű motu proprio-jával hozta létre február 24-én a Gazdasági Titkársággal és a Főrevizori Irodával együtt.

A motu proprio meghatározza a testület küldetését: az Egyház tudatában van annak, hogy javait felelősséggel kell védenie és kezelnie, s ezt az evangelizáció missziójának fényében és a rászorulóknak iránti különleges aggodalommal teszi. Átláthatóságra és hatékonyságra van szükség – hangsúlyozta a pápa.

(Folytatás a 2. oldalon.)

Az Egyház máriás dimenziója megelőzi a péterit

(Folytatás az 1. oldalról.)

Mária egységben Krisztussal, Mária egységben az Egyházzal. Az Egyház, egységben Máriával, őbenne találja meg egyedülálló, szűzi és ugyanakkor anyai küldetésének legmagasztosabb és tökéletes kép-mását. Az egyházatyák és

tisztán megőrzi a Vőlegényének adott szavát, és Urának anyját követve, a Szentlélek erejével szűziesen őrzi a sértetlen hitet, a szilárd reményt és az őszinte szeretetet” (*Lumen Gentium*, 64).

Ez a máriás arculat hasonlóan alapvető és jellemző az Egyház számára, mint a vele

legmagasabb szintű megkoronázása.

Az Egyház máriás dimenziója a teljes Krisztus [értsd: Egyház] viszonylatában felmerülő feladatok hasonlóságából fakad: ehhez járulnak különös módon Jézus szavai, melyek szerint „aki teljesíti Isten akaratát, az testvérem, nővérem és

talomra tartana igényt. Ő más-sal és többel rendelkezik” (H. U. von Balthasar, *Neue Klarstellungen*, trad. it., Milano 1980, p. 181). Egyedülálló jelentőséggel bír ebből a szempontból Máriának a cönakulumon [az „emeleti teremben” összegyűlt tanítványi közösségen; ld. ApCsel 1,14] való jelenléte, ahol Péter és a többi apostol segítségére van, imádkozik értük és velük a Szentlélekre várva.

Az Egyház kettős – máriás és péteri – arculata közti kapcsolat tehát szoros, mély és egymást kiegészítő, jóllehet az első mind Isten tervében, mind időben korábbi. Ezen kívül magasabb rendű és fontosabb is, az egyes egyházi hivatásokra nézve pedig személyes és közösségi vonatkozásokban is gazdagabb.

Ennek fényében él és kell, hogy éljen a Szentszék, és kell élnünk mindannyiunknak. Bizonyos, hogy a Szentszék közvetlen összeköttetésben áll a péteri arculattal, melynek szolgálatára rendeltetett a megjelenése, alkotmánya és küldetése. A Szentszék az Egyházat mint [krisztusi] Testet szolgálja, és mivel – mondhatjuk – annak csúcán foglal helyet, az egyes helyi egyházak szolgálatában együttműködik Péter utódával. És ezért ebben a tevékenységében szükséges és nélkülözhetetlen, hogy megőrizze és érvényesítse szolgálatának máriás dimenzióját, melyet Péternek nyújt. Mária előttünk, a Szentszék munkatársai előtt jár, akik a megtestesült Ige misztériumát szolgáljuk, ahogyan megelőzi az Egyházat is, amelyért élünk. Ő (Mária) segítsen minket, hogy felfedezzük egyre jobban és megélhessük egyre hitelesebben azt a gazdagságot, mely nekünk, mondhatnám, életadó, döntő jelentőségű. Ő segítsen minket, hogy tudatosan illeszkedjünk bele a máriás és apostoli-péteri dimenzió együttesébe, melyből az Egyház napi szinten iránymutatást és támaszt nyer.

A Máriára és az ő példájára fordított figyelem hozzon egyfajta szeretetben, gyengédségben és a Lélek hangja iránti tanulékony-ságban megnyilvánuló többletet, hogy bensőleg gazdagabbá tegye mindannyiunk önátadását a péteri tisztség szolgálatára.

(...)

Még a II. vatikáni zsinat mutatott rá *Isten Anyjának személyében arra, akiben az Egyház már elérte végső célját*: „a mennyben testében és lelkében már megdicsőülten mintaképe és kezdete annak az Egyháznak, melynek az eljövendő világkorszakban kell teljessé válnia” (*Lumen Gentium*, 68). Ez a megállapítás összefoglalja mindazt, amit az Egyházzal szóló dogmatikai konstitúció már korábban kifejtett, amikor „a zarándok Egyház eszkatologikus jellegéről és egyesüléséről a mennyi Egyházzal” (*Lumen Gentium*, VII. fejezet), valamint „az életszentségre szóló egyetemes meghívásról az Egyházban” (*Lumen Gentium*, V. fejezet) témákról szólt. Az idők teljességében Mária, szeplőtelen fogantatásának kegyelmében, önmagában újra egyesíti Isten üdvözítő tervét, melyet a bűn megzavart, és a mennybe szent testével felvéve – mely az új és örök Szövetség Szekrénye – immár Krisztussal uralkodik, személyének testi-lelki egységében.

Ő tehát Krisztus után az „elsőszülött a halottak közül” (Jel 1,5; vö. Kol 1,18); ő az, aki megelőzi az Egyházat, mely zarándokútján szentségének betetőzése felé tart; és ő az, aki az Egyházat abban a teljességben várja, mely soha nem lát alkonyt. De már – feltámadásukat várva – vele vannak azok is, akik az Egyház megítélése szerint már a mennyben élnek, és megvalósítva magukban Isten elgondolását, elérték az emberlét legfőbb „eredményét”: a Krisztussal való legbensőségesebb egység elnyerését (vö. *Lumen Gentium*, 49).

(...)

A *Redemptoris Mater* enciklika [1987], követve a zsinat tanítását, hangsúlyozta, hogy az Egyház „zarándoklása”, melyben Isten Anyja az Egyház „előtt jár”, nyilvánvaló öku-menikus vonással rendelkezik. A nyugati egyházakhoz és egyházi közösségekhez tartozó különvált testvérek számára a dokumentum kiemeli, hogyan tudnak, sőt hogyan szándékoznak együtt haladni a hit útján, melyben Mária példamutató. Örömteli előjelnek tekinthető annak a ténye, hogy ezek az egyházak „a keresztény hit alapvető dolgaiban, azokban is, amelyek Szűz Máriára vo-

natkoznak” (*Redemptoris Mater*, 30), egyetértének velünk. Az enciklika kiemeli továbbá azt a történelmi, teológiai, liturgikus és művészeti összhangra törekvést is, melyet az ortodox Egyház és az ősi keleti egyházak képviselnek a *Theotokosz* [Istenszülő] teológiaiailag mély és emberi szempontból gyengéd tisztelete terén (uo. 31–33).

(...)

Mariológiai témájú homíliájában [1987-ben] I. Demetriosz pátriárka hangsúlyozni akarta, hogy „mindkét testvéregyházunk az évszázadok során megőrizte az Egészen Szent Istenszülő Szűz tiszteletreméltó személye iránti tisztelet kiolthatatlan lángját”. Ez képezi a kettő között az összekötő kapcsot és a közös hagyomány erős kötelékét. Jóllehet a múltban olyan különbségek keletkeztek, melyeket a párbeszéd során tisztázni kell, „a közös dogmatikai és teológiai örökség, mely az Egészen Szent Istenszülő Szűz tiszteletreméltó személye körül alakult ki, egyesítő és egységesítő tengelyt képez a szétvált felek között”. Hogy aláhúzza e távlat pozitív jelentőségét, Demetriosz pátriárka javasolta, hogy „a mariológia foglaljon el központi helyet az egyházaink közti párbeszédben, és ne csupán krisztológiai, hanem antropológiai és különösen egyháztani szempontból is, hogy teljesen helyreállhasson egyházaink egysége, melyért imádkozunk, fáradozunk, és amilyenre nagy várakozással tekintünk”. [...] Az Egyház „ismét »mindkét tündéjével« lélegezzék: Kelettel és Nyugattal együtt. [...] Ez az egység ma szükségesebb lenne, mint valaha. [...] Ez volna a zarándokló Egyház számára az az út, amelyen tökéletesebben élhetné és énekelhetné a Magnificatót” (*Redemptoris Mater*, 34).

(...)

[Krisztus] fénye vezesse szolgálatunkat, melyet a megtestesülés Titkáinak szentelünk, és amelyben az ő Anyjának és a mi Anyánknak, az Egyház Anyjának is kiemelt hely jut. Mária lesz tehát, aki kézen fog bennünket, és segítséget nyújt, hogy hűségesek legyünk egyházi szolgálatunkhoz, melyben ő mindig „előttünk jár”.

Domenico Ghirlandaio: Szűz Mária mennybevétele

egyházi írók is kiemelték e kettős jelleget. Szent Ágoston is már csodálatos szavakkal írja: „Ő az alakja tekintetében igen gyönyörűséges az emberek fiai között, Szűz Mária fia, a szent Egyház jegyese, amely Egyházat szülőjéhez hasonlóvá tett; ugyan-is Anyánkká tette őt, ugyanakkor megőrizte önmagának mint szűzet” (S. Augustini, *Sermo* 195, 2; PL 38,1018). Szűz Mária istenanyasága révén az Egyház ősmintája, és miként Mária, úgy az Egyház is hivatott és szándékozik anyja és szűz lenni. Az Egyház ezt a hiteles „máriás arculatot”, „máriás dimenziót” éli meg, melyet a nyugati és keleti patológia és a teológia megnyilvánulásait összegyűjtve a zsinat így összegzett: „Az Egyház, miközben Mária titokzatos szentségét szemléli, szeretetét utánozza, és hűségesen teljesíti az Atya akaratát, Isten ígéjének hívó elfogadása által maga is anyja lesz: az igehirdetés-sel és a keresztséggel ugyanis új, halhatatlan életre szülő a Szentlélektől fogant és az Istentől született fiakat. És szűz is az Egyház: sértetlenül és

szoros egységben álló apostoli és péteri arculat – ha egyáltalán nem jobban! Így szemlélve az Egyházat, Mária Isten zarándok népe előtt jár.

Mária, aki arra rendeltetett, hogy az Ige Anyjává legyen, folyamatosan és egészen benne élt az isteni kegyelemben annak éltető hatása alatt, magának Istennek az életét tükrözve és felragyogtatva. Szeplőtelenként, „kegyelemmel teljesként” készítette fel őt Isten az Ige megtestesülésére, és a Szentlélek szakadatlan működése hatotta át; ő maga volt a legmagasztosabb „Igen”, „Legyen” afelé, aki őt már „a világ teremtése előtt” (Ef 1,4) kiválasztotta. Ilyen volt engedelmségében, alázatában, és az igazságosság legapróbb mozzanatainak is megfelelően, mondhatjuk, kétszeresen is anyja lett az isteni akarathoz teljesen igazodva: „Aki teljesíti Isten akaratát, az nekem [...] anyám” (vö. Mk 3,35). Az istenanyaság, mely a mindenkor szűz Anya egyedi és magasztos kiváltsága, ebben a távlatban szemlélendő, mint a kegyelemhez való hűségének

anyám” (vö. Mk 3,35). Az Egyház – minként Mária – maga is kegyelemben, a Szentléleknek való engedelmségben él. Az ő világosságában értelmezi az idők jeleit és szükségleteit is, és halad előre a hit útján a Lélek hangjára való teljes, tanulékony ráhallgatással.

Ebben az értelemben az Egyház máriás dimenziója megelőzi a péterit, jóllehet az-szal szoros egységben áll, és e kettő egymást kiegészíti. Mária, a Szeplőtelen minden mást megelőző, így nyilvánvalóan magát Pétert és a többi apostolt is. Nem csupán azért, mert Péter és az apostolok az emberi nem azon sokaságából származnak, mely bűnben születik, és így képezi a „bűnösökből álló szent” Egyházat, hanem azért is, mert hármas küldetésük [értsd: papi, prófétai, királyi] célja nem más, mint azon szentség eszméje szerint alakítani az Egyházat, mely Máriában már előzetesen formát nyert, és előképként megjelent. Ahogyan egy kortárs teológus találóan megfogalmazta: „Mária az Apostolok Királynője anélkül, hogy apostoli ha-

XVI. Benedek emeritus pápa betegségéről

Georg Gänswein érsek: aggodalomra nincs ok

Georg Gänswein érsek, az emeritus pápa személyi titkára úgy véli, nincs ok az aggodalomra, bár igaz, hogy a 93 éves XVI. Benedek egy fájdalmas, de nem súlyos betegség akut fázisában van – közölte a vatikáni sajtószolgálat újságírók kérdésére válaszolva, miután elterjedt a hír a médiában, hogy XVI. Benedek herpesz-vírussal küzd, amely az arcát támadta meg.

Az emeritus pápa arcán jelentkezett gyulladás nagy fájdalommal jár, és erős antibiotikum-s kezelést igényel. A hírt a német *Passauer Neue Presse* című lap szivárogtatta ki, arra hivatkozva, hogy a pápa életrajzírójától, Peter Seewaldtól származik.

Az író az elmúlt napokban mutatta meg XVI. Benedeknek az új életrajzát. Amikor találkozott vele, az emeritus pápa „a betegség ellenére optimistának látszott” – írja a német lap. Sőt, azt mondta, szeretne visszatérni az írás-

hoz, ami a zenéléssel együtt a kedvenc elfoglaltságai közé tartozik. Az emeritus pápa előrehaladott kora ellenére nagyon tisztán gondolkodik, és mentálisan rendkívül aktív.

Forrás és fotó: Avvenire
Fordította: Thullner Zsuzsanna

Erdő Péter bíboros vatikáni kinevezése

(Folytatás az 1. oldalról.)

A Szentszék arra kapott meghívást, hogy ültesse át a gyakorlatba ezt a küldetést, különleges figyelmet szentelve az egyetemes Egyház iránti felelősségének. A változtatások azt a vágyat tükrözik majd, hogy a gyakorlatban is megvalósuljon a Római Kúria szükséges reformja, és így jobban szolgálja az Egyházat és Péter küldetését. Ez jelentős kihívás, amelyhez hűségre és óvatosságra van szükség. Honosodjon meg a Szentszék hivatalaiban az evangéliumi szolgálat új mentalitása – kérte a pápa.

A Gazdasági Tanács fontos szerepet tölt be ebben a reformfolyamatban. Az a feladata, hogy felügyelje a gazdasági vezetést, és figyelemmel kísérje a vezetőségek irányítási, pénzügyi struk-

túráit és tevékenységét. A testület a Gazdasági Titkársággal szoros együttműködésben látja el a munkáját.

A Gazdasági Tanács az egyetemes Egyházat képviseli a helyi egyházakból érkező nyolc bíboros és hét világi hívó által, akik a világ különböző részeit jelentik meg a testületben, és tapasztalataikkal szolgálják az Egyház javát és sajátos küldetését. A világiak az új tanács teljes jogú tagjai, nem másodosztályú tagok – hangsúlyozta a pápa. Munkájával a testület nagy jelentőségű, alapvető hozzájárulást nyújt a Római Kúria és a Szentszék különböző hivatalai által végzett szolgálathoz.

A tanács koordinátorává Reinhard Marx bíborost, München és Freising érsekét nevezte ki a Szentatyá.

Forrás: Vatikáni Sajtóközpont
Fotó: Vatican News

Legyen öröm az iskolakezdés!

A Katolikus Karitászs segíti a gyermekes családokat

(Folytatás az 1. oldalról.)

Écsy Gábor, a Katolikus Karitászs országos igazgatója elmondta, hogy az iskolakezdési segélyprogram tíz évvel ezelőtt indult; a mostani cél közel tízezer gyermek tanvkezdésének segítése tanszerekkel, ruházattal. A hátrányos helyzetű fiataloknak arra is készülniük kell, hogy egy esetleges második járványhulám esetén otthonról kell tanulniuk, és ehhez digitális eszközökre van szükség.

Az augusztus 5. és szeptember 12. között zajló „Legyen öröm az iskolakezdés!” országos akcióba többféle módon lehet bekapcsolódni.

Egyrészt az 1356-os adományvonal hívásával (egy hívás 500 forint támogatást jelent), másrészt online adományozással a Karitászs honlap-

Sinkovicsné Máté Hortenzia, Székesfehérvári Egyházmegyei Karitászs igazgatóhelyettese

ján keresztül. Emellett a segélyszervezet központi bankszámláján is várják az adományokat „iskolakezdés” megnevezéssel (Raiffeisen Bank 12011148-00124534-00100008).

Egy telefonhívás egy színesceruza-készletet jelent, tíz

hívás egy iskolatáskát, ezer hívás száz gyermek támogatását – mondta a szervezet igazgatója, majd hozzátette: a trianoni békediktátum aláírásának 100. évfordulójára tekintettel idén legalább száz külföldi magyar gyermeket

szeretnének támogatni tanszerekkel, iskolatáskával több kárpátaljai és vajdasági településen is.

A sajtótájékoztatón Sinkovicsné Máté Hortenzia, a Székesfehérvári Egyházmegyei Karitászs igazgatóhelyettese arról beszélt, hogy a Katolikus Karitászs jóvoltából az egyházmegye területén 23 településen összesen 240 rászoruló család kap ruhára, tanszerekre fordítható támogatást 1 millió 245 ezer forint értékben. Hozzátette, hogy további eszköztámogatást, felajánlást, például használt iskolaszereket is várnak a Székesfehérvári Egyházmegyeiben. Az igazgatóhelyettes hangsúlyozta a karitászonkéntesek fontos szerepét a leginkább rászoruló családok kiválasztásában.

Az önkéntesek képviselőiben Várkonyi Attila (DJ Domi-

nique), országosan ismert zenész, rádiós műsorvezető beszélt a sajtórendezvényen. Mint mondta, rokonszenves volt számára a Katolikus Karitászs sokféle segítő szándéka és a programok profi megvalósítása, ezért csatlakozott önkéntesként a szervezethez.

A tanévkezdési akcióról szólva hangsúlyozta: „Mindenkinek elég gazdag ahhoz, hogy valakit segítsen, akár egy iskolai füzettel, akár egy telefonhí-

vással vagy egy jó szóval.” DJ Dominique vallja: a közszereplők kötelesek másokért tenni azon felül, hogy elvégzik a munkájukat.

A sajtótájékoztató után Várkonyi Attila, Écsy Gábor és Sinkovicsné Máté Hortenzia fiatal önkéntesekkel együtt összeállították a táskát és tanszereket tartalmazó első száz csomagot.

Körössy László
Fotó: Lambert Attila

(Folytatás az 1. oldalról.)

Az otthon az idők során Kisterenyére költözött, de azóta is minden esztendőben megszervezik az idősök, a betegek és a szociális ellátásban részesülők búcsúját. A kegyhelyigazgató elmondta, a Porciunkula-búcsú a kiengesztelődés ünnepe, a megbocsátott bűnökért járó büntetés elengedése. A betegek kenete szintén bűneltörő szentség, amely az ember Istennel való kiengesztelődését segíti, és felkészíti a végső találkozásra.

Idén – a járvány miatt – az intézményvezetőnek, Bereczné Kelemen Évának és munkatársainak különös figyelemmel kellett előkészíteniük a búcsút. A tisztifőorvossal és az intézmények vezetőivel való egyeztetés után indulhattak csak útnak a lakókkal, akiknek a biztonságuk érdekében még a szabadtéri misén is maszkot kellett viselniük.

A szentmisén – amelyen a csoportok igyekeztek megfelelő távolságot tartani egymástól – a kegyhelyigazgató köszöntötte a búcsúra érkezőket. Marton Zsolt püspökhöz fordulva pedig azt mondta: hazatért, hiszen a nemzeti kegyhely a Váci Egyházmegye területén található. Hozzátette, minden búcsú, de különösen a Porciunkula-búcsú mindenki számára a hazatérés érzetét adja, és a kiengesztelődést Istennel, az emberekkel és saját magunkkal. Marton Zsolt püspök Orosz Lóránt szavait megköszönve hangsúlyozta, püspökként először jár Szentkúton, ám papként, zarándokként, püspöki titkárként azelőtt is gyakran megfordult a kegyhelyen.

A főpásztor a homíliája kezdetén végignézett a maszkban ülő hívek, és felidézte Szent Pál mondatát, amit a fogságban írt Krisztusról: „Is-

ten nincs megbilincselve.” Hozzátette: a vírus sem tud megakadályozni bennünket abban, hogy részesüljünk Isten szeretetében, az Oltáriszentségben, illetve a betegek szentségében.

Szentbeszédében a főpásztor hangsúlyozta, hogy a ferences rend sok kegyelmet közvetítő ünnepe a

Porciunkula-búcsú. Az olaszországi Assisitól délre fekvő, Porciunkula néven ismert helyen eredetileg az Angyalos Boldogasszonyról elnevezett kápolna állt, amelyet Szent Ferenc és társai állítottak helyre. Ennek a kápolnának a felszentelési napja augusztus 3. Ez a kicsi templom rendkívül fontos volt Szent Ferenc életében, hiszen itt hallotta meg a szegénység evangéliumát, itt öltöztette be Assisi Szent Klárát 1212-ben, itt épült az első ferences kolostor, és 1226-ban itt halt meg Ferenc testvér, innen indult az örökkévalóság felé.

Szent Ferencnek egy alkalommal itt jelent meg Jézus és Szűz Mária, akik arra biztatták, hogy kérjen valami nagy kegyelmet. Ferenc azt kérte,

hogy aki meglátogatja ezt a kápolnát, az teljes búcsút nyerhessen. Jézus a pápához irányította őt, ahol kérése meghallgatásra talált. 1216-ban Honoriusz pápa engedélyezte a Porciunkula-búcsút. Ezt az ünnepet később a pápák kiterjesztették valamennyi ferences templomra. A rend mindhárom ágának igen jelentős, talán a legnagyobb ünnepe ez a nap. Nemcsak rendtagok vagy harmadrendiek részesülhetnek a teljes búcsúban, hanem minden katolikus hívő, aki meglátogat ezen a napon egy templomot, gyón, áldozik, és a pápa szándékára imádkozik.

Templombúcsún vagyunk együtt – folytatta Marton Zsolt püspök. – Ennek az ősi, kedves ferences szentélynek a búcsúünnepén, amely most itt van lélekben közöttünk. Ha kimondom a szót: búcsú, a kívülálló ember számára – sőt nekünk, keresztényeknek is – első hallásra a szomorúság érzetét kelti. Ha búcsúzkodunk, az fájdalmat okoz nekünk. Ha csak rövid időre kell elbúcsúznunk valakitől, az sem öröm számunkra. Ha pedig a földi életből távozik valaki, végső búcsút veszünk tőle, és ez mindig mély szomorúsággal tölt el bennünket, még akkor is, ha tudjuk, nem örökre válunk el. A templombúcsú azonban valójában a bűnöktől való megváltást jelenti, ezért öröm-

ünnap. Felhívás a megtérésre, a bűnbánatra, az újrakezdésre, az új életre.

Amikor Jézus megkezdte nyilvános működését, ezt a felszólítást intézte mindenkihez: „Térjete meg, és higgyetek az evangéliumban!” A megtérés szó arámi nyelven megfordulást, megfordítást jelent. Azt jelenti, hogy Krisztus felé fordítjuk az életünket, nemcsak ünnepnapokon, hanem a hétköznapiakban is. Ezt a döntésünket azonban mindig meg kell újítanunk. Földi életünk zarándoklat az örökkévalóság felé. Utunk végén el akarjuk érni a célt, szeretnénk bejutni a mennyországba. Döntésünk megújításában, a mindennapi megtérésben – különösen búcsú idején – a szentmise kegyelmei és a szentségek segítenek bennünket.

Az emberi élet értékét nem a hosszúsága adja, hanem az, ha Isten szeretetében lelt életre szólhatunk. Fontos tudnunk, hogy Isten szemében értékesek vagyunk. Az idős ember hajlik arra, hogy sokat gondoljon az elhunytakra, akik már nincsenek itt, a földi életben. De az élőkkel is foglalkozni kell. Az elhunytakkal majd odaát találkozunk. Az idős és beteg ember számára nagyon fontosak a beszélgetések, a kapcsolatok, az egészséges humor és a fiatalabbakkal kötött barátságok is. Az időskorú ember kincs a társadalom, az Egyház és a közösségek számára. Hiszen az Istennek tetsző életet élő idős ember a bölcsesség forrása, és a fiatalabb

nemzedékeknek szükségük van erre. Nem csak az az ember értékes, aki cselekszik, hanem az is, aki talán szenved, de imádkozik. Ez is cselekvés. Nagy szükség van az idősök, a betegek és a szenvedők imáira, felajánlásaira. A fiatalabbaknak pedig oda kell figyelniük rájuk.

II. János Pál pápa személyes levelet írt az idősökhöz. Így fogalmazott: „Bár mindegyikünk léte oly véges és oly törekény, vigasztal a gondolat, hogy szellemi lelkünk erejéből túl fogjuk élni a halált. A hit nyitja meg előttünk a reményt, ami nem csal meg. Feltárja előttünk a feltámadást az idők végén.”

Ebben a hitben és reményben adjuk most kedves idős vagy beteg testvéreinknek a betegek kenetét, amely erősítő szentség, gyógyító kenet. Azért van szükség rá, mert földi életünk beteljesítésében segít, hogy el tudjuk fogadni Isten hívó szavát, és engedjük, hogy az örök életben állítsa helyre egészségünket.

A homília és a keresztségi fogadalom megújítása után került sor a betegek szentségének kiszolgáltatására. Idősök és látszólag teljesen egészségesek, kerekesszékekben ülők és értelmileg sérültek fogadták a betegek szentségét, a gyógyító, erősítő kenetet, hogy földi életük zarándokútjának végén segítsen elérniük a célt: a mennyországot.

Bókay László
Fotó: Lambert Attila

A BIBLIA ÜZENETE

Asszony, nagy a te hited!

Mt 15,21–28

Itt áll előttünk egy pogány asszony, és úgy tűnik, a választott népből származó Jézus nem akar segíteni rajta. Nehéz elfogadni ezt, főleg, ha kritikusan szemléljük a történetet. Ha egyszer Isten mindenkié, akkor itt most miért nem az?

Attól tartok, hogy a manapság általánosan elfogadott egyetemes gondolkodásmód nagyon sokszor pusztá teória marad, annak ellenére, hogy akár még rokonszenves is lehet. Nem könnyű elfogadni a különbözőségeket, és több-kevesebb sikerrel tárgyalni róluk.

Jézus teljes egészében magára vette emberi természetünket annak korlátaival együtt, és kereste az Atya akaratát, amelynek teljesítése nemegyszer igen nehéznek bizonyult.

Hogyan is tudnánk ítélkezni Isten felett, azt kérdezve: Miért van választott nép? Miért akarta Jézus segítség nélkül hagyni ezt a kánaáni asszonyt?

Jézus Izrael népének fia volt, aki nagyon jól ismerte a megváltásra vonatkozó írásokat, az isteni tervet. Ennek alapján két világos tényre kell odafigyelnünk.

Isten minden embert üdvözíteni akar, és mindezt a választott népen keresztül kívánja véghez vinni. Ebből fakad, amit Jézus mond, hogy azokhoz a bárányokhoz lett küldve, „akik elvesztek Izrael házából” (Mt 15, 24). A zsidók tehát ebből a szempontból elsőbbséget élveztek.

A kánaáni asszony ugyanakkor érzelmekkel teli édesanya is volt, és ez nagyon fontos, döntő tényező: „»Asszony, nagy a te hited, legyen úgy, amint kívánod!« És meggyógyult a leánya még abban az órában.” (Mt 15, 28)

Hítünk által kapcsolódunk be tehát Isten megváltói művébe, és merülünk el végtelen titkaiban. A hit által válunk az új választott nép tagjaivá Jézus Krisztusban. S ennek fényében leszünk képesek arra, hogy az Isten akarat szerinti, egyetemes gondolkodásmód részei, képviselői és közvetítői legyünk.

Jézus Krisztus mindenki számára elhozta az üdvösséget: „Isten ugyanis nem bánja meg kegyelmi adományait és meghívását.” (Róm 11, 29)

Sokszor nehezen tudunk elfogadni másképpen gondolkodó, tőlünk idegen környezetben élő, más történelmi múltú embereket, a miénktől különböző magatartásformákat. De Isten szeretete minden emberre kiárad, benne, általa válok képessé arra, hogy tisztelni tudjam az embert még akkor is, amikor ez nagyon nehéz.

Szeretném, ha olyan hitem lenne, mint a kánaáni asszonynak. Neki a gonosztól gyötrődő gyermeke szabadult meg, nekem pedig jó lenne, ha az akadályokkal, korlátokkal küszködő szeretetem gyógyulna meg.

Bátor Botond OSPPE

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

Apostolságom pecsétje...

A pünkösd utáni tizenededik vasárnapon egy érdekes mondattal kezdődik az apostoli szakasz (1Kor 9,2b–12). Szent Pál apostol így fordul szeretett korintusi hívei felé: „apostolságom pecsétje ti vagytok az Úrban”. Micsoda öntudat kellett ahhoz, hogy ilyet mondjon! Egy Krisztusnak elkötelezett élet összefoglalását fogalmazta meg ezzel. Bizony, ő nem volt szűkkeblű, sem kapzsi és könyörtelen, mint az evangéliumi példabeszédben (Mt 18,23–35) szereplő szolga, aki egy kicsit sem tudott várni, hogy szolgatársától megkapja a tartozást. Szent Pál mindenét képes volt odaadni, mindenről le tudott mondani, csak hogy gátat ne vessen Krisztus evangéliumának. Három fokozat figyelhető meg a szóban forgó apostoli szakaszban.

Először szinte *dicsekszik* az apostol. Egy jól megszervezett, népes egyházi közösséget mondhat magáénak Korintusban: „apostolságom pecsétje ti vagytok az Úrban” (1Kor 9,2). A pecsét mindig igazolásként, hitelesítésként szolgál. Ma már leginkább gumiból készült bélyegzőt használnak erre a célra. Am ismerjük a régi korok okmányait, bulláit, adományleveleit, amelyeken jókora pecsétek lógnak. Az uralkodó a puha viaszba nyomta bele a pecsétnyomóját vagy még régebben a pecsétgyűrűjét, és azzal hitelesítette a rendelkezés okmányt. Pál apostol az emberi szívekbe nyomta bele az evangélium örömhírét, és önzetlen apostoli munkájának eredményét igazolja a buzgó hívek. Bárcsak minden pap elmondhatná a híveiről: „apostolságom pecsétje ti vagytok az Úrban”!

Másodszor *igazolja magát* az apostol. Egyesek ugyanis felelősségre vonták (1Kor 9,3). Szinte azt mondhatnánk, hogy

„Pál apostol képes mindenről lemondani, és nem él a jogaival, „csak hogy gátat ne vessen Krisztus evangéliumának” (1Kor 9,12). Ha valamivel, akkor ezzel aztán igazán meg tudja pecsételni apostoli munkáját!

visszajára fordítja a pecsétet, és kérdések formájában hosszasán sorolja, mi mindenre van szükség ahhoz, hogy az evangéliumot akadálytalanul hirdethesse közöttük. Persze, jól tudjuk, nincs olyan emberi közösség, amelyben ne lennének ellentétek, ellenlábasok. Pál apostolról tudjuk, hogy szkenopiosz, azaz sátorkészítő volt, aki kétkezi munkájával kereste a kenyerét. Egyesek most mégis rásütik, hogy ingyenélő. Nekik válaszol (1Kor 9,9) a mózesi törvényt

idézve: „Nyomatató ökörnek ne kösd be a száját!” (MTörv 25,4) Bizony, ma is szükség van arra, hogy Krisztus papjai akadálytalanul hirdethessék az evangéliumot, és ne a megélhetési anyagi gondjaival foglalkozzanak.

Harmadszor a hívekért hozott *áldozatról* beszél Pál apostol. Képes mindenről lemondani, és nem él a jogaival, „csak hogy gátat ne vessen Krisztus evangéliumának” (1Kor 9,12). Ha valamivel, akkor ezzel aztán igazán meg tudja pecsételni apostoli munkáját! Hogy mi mindent viselt el, miközben mindenütt Krisztust hirdette az embereknek? Péter apostollal együtt elszenvedett vértanúságának ünnepén, június 29-én a szent liturgia apostoli szakaszában (2Kor 11,21–12,9) felolvassuk ezeket: életveszélyben volt, hajótörést, megvesszőzést, éhezést, szomjazást és sok minden mást is elszenvedett Krisztusért.

Milyen jó volna, ha rólunk Üdvözítőnk mondaná majd egykor: megváltó munkám pecsétjei ti vagytok!

Ivancsó István

AUGUSZTUS 16., ÉVKÖZI 20. VASÁRNAP (Szent Ponciánusz pápa és Szent Hippolitusz áldozópap vértanúk, Ábrahám, Rókus, Szeréna) – Iz 55,1–3 (*Jöjjetek és egyetek.*) – Iz 56,1.6–7 (*Az idegenek fiait elvezetem szent hegyemre.*) – Róm 11,13–15.29–32 (*Isten nem bánja meg kegyelmi adományait és meghívását.*) – Mt 15,21–28 (*Asszony, nagy a te hited!*) – **Zsolozsma:** IV. zsolthárthét – **Énekrend:** Ho 220 – EE 591, Ho 220 – EE 149, Ho 114 – EE 598, Ho 286 – EE 299.

AUGUSZTUS 17., HÉTFŐ (Jácint, Arika, Réka) – Ez 24,15–24 – Mt 19,16–22.

AUGUSZTUS 18., KEDD – *Eudes Szent János áldozópap emléknappja* (Ilona, Rajnald) – Ez 28,1–10 – Mt 19,23–30.

AUGUSZTUS 19., SZERDA – **Szent Bernát apát és egyháztanító emléknappja** (Huba) – Ez 34,1–11 – Mt 20,1–16a.

AUGUSZTUS 20., CSÜTÖRTÖK – **SENT ISTVÁN KIRÁLY, MAGYARORSZÁG FŐVÉDŐSZENTJE FŐÜNNEPE** (Vajk, Sámuel, Stefánia) – Pél

AUGUSZTUS 16., ÉVKÖZI 20. VASÁRNAP (Szent Ponciánusz pápa és Szent Hippolitusz áldozópap vértanúk, Ábrahám, Rókus, Szeréna) – Iz 55,1–3 (*Jöjjetek és egyetek.*) – Iz 56,1.6–7 (*Az idegenek fiait elvezetem szent hegyemre.*) – Róm 11,13–15.29–32 (*Isten nem bánja meg kegyelmi adományait és meghívását.*) – Mt 15,21–28 (*Asszony, nagy a te hited!*) – **Zsolozsma:** IV. zsolthárthét – **Énekrend:** Ho 220 – EE 591, Ho 220 – EE 149, Ho 114 – EE 598, Ho 286 – EE 299.

AUGUSZTUS 17., HÉTFŐ (Jácint, Arika, Réka) – Ez 24,15–24 – Mt 19,16–22.

AUGUSZTUS 18., KEDD – *Eudes Szent János áldozópap emléknappja* (Ilona, Rajnald) – Ez 28,1–10 – Mt 19,23–30.

AUGUSZTUS 19., SZERDA – **Szent Bernát apát és egyháztanító emléknappja** (Huba) – Ez 34,1–11 – Mt 20,1–16a.

AUGUSZTUS 20., CSÜTÖRTÖK – **SENT ISTVÁN KIRÁLY, MAGYARORSZÁG FŐVÉDŐSZENTJE FŐÜNNEPE** (Vajk, Sámuel, Stefánia) – Pél

AZ EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUSRA KÉSZÜLVE

Az Eucharisztia ünneplése 96.

Téged az apostolok dicső kara...

Miután a hatodik versszakban a szerző összekapcsolta a mennyieiek és a földiek dicsőítését, most felsorolja a megdicsőült földiek három csoportját: az apostolokat, a prófétákat és a mártírokat.

Az apostolok Krisztus Urunk választott tanítványai, akik arra kaptak meghívást és megbízást (vö. Róm 1,1; Gal 1,1), hogy menjenek, és tegyenek Jézus tanítványává minden népet, megkeresztelvé őket az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében, arra tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit ő parancsolt nekik (vö. Mt 28,19–20; Mk 16,20). Feladatuk, hogy hirdessék a megtérést és a bűnbocsánatot (vö. Lk 24,47).

Az apostolok által hirdetett evangéliumban ott van az üdvözítő igazság – amit Jézus tett és mondott –, valamint az erkölcsi élet szabályai. Ilyen értelemben az apostolok a Feltámadott hírnökei és küldöttei (vö. Iz 52,7; ApCsel 4,33). Szoros értelemben véve azokat a tanítványokat tekintjük apostoloknak, akiket az evangéliumok és az Apostolok Cselekedetei annak mondanak, illetve akiket az Egyház a tevékenységük alapján annak nevez (vö. Mt 10,2–4; Mk 3,16–19; Lk 6,14–16; ApCsel 1,13). Ők a Galileai-tónál meghívott, de már a Jordánnál megismert halászok: *Simon Péter* és testvére, az elsőként hívott *András*, Zebedeus fiai, az idősebbnek nevezett *Jakab* és *János*, akik emberek halászaivá válnak (vö. Mk 1,17); *Fülöp*, *Tamás*, *Bertalan-Natanael*, *Lévi Máté* a vámos, *ifjabb Jakab*, *Júdás Tádé*, a kánaai zelóta *Simon*, *Karióti Júdás*, akinek a helyére később választás alapján *Mátyás* került, *Pál*, akit az Úr tett apostollá a da-

maszkuszi úton és *Barnabás*, akit Pál apostolnak mond. Ők azok, akikről Jézus így beszél: „Ti kitartottatok velem megpróbáltatásaimban, ezért nektek adom az országot, amint nekem adta Atyám, hogy asztalomnál egyetek és igyatok országomban, és trónon ülve ítélkezzetek Izrael tizenkét törzse felett.” (Lk 22,28–30)

Jézus a pászkavacsora immáron eucharisztikus lakomáján a tizenkettő csoportjában helyreállította és újraalakította az addigra feledésbe merült tizenkét törzs szövetségi-kultikus hivatását, amelynek teljessége az új Jeruzsálem. A János apostol által írt *Jelenések könyvében* ezt olvassuk: „Akkor odajött hozzám a hét angyal közül az egyik, akiknél az utolsó hét csapással teli csésze volt, és így szólt hozzám: »Gyere, megmutatom neked az asszonyt, a Bárány jegyesét!« Lélekben elvitt egy nagy és magas hegyre, és megmutatta nekem a szent várost, Jeruzsálemet, amely a mennyből szállt alá Istentől. Isten dicsőségétől ragyogott, és világossága hasonló volt a drágakőhöz, a kristálytisztá jáspishoz. Nagy és magas fala volt, tizenkét kapuval, és a kapuk fölött tizenkét angyal. A kapukra nevek voltak írva, amelyek Izrael fiainak tizenkét törzsének nevei. Keletről három kapu, és északról három kapu, és délről három kapu, és nyugatról három kapu. A város falának tizenkét alapköve volt, és azokon a Bárány tizenkét apostolának tizenkét neve.” (Jel 21,9–14) Az apostolok arra kaptak megbízást, hogy Jézus áldozatára és feltámadására emlékezve törjék meg a kenyeret, s ez legyen annak a vároznak az alapja, amelyben minden nép egybegyűlik; világosságuk az Isten lesz, és lámpásuk a Bárány (vö. Jel 21,23).

Sztankó Attila

A HÉT SZENTJE

Szent Ilona

Augusztus 18.

Nagy Konstantin császár édesanyja volt. Kis-Ázsiában, Bithínia tartományban, Drepanumban született, ezzel magyarázzák, hogy Nagy Konstantin a várost Helenopolisznak, azaz Ikonavárosnak nevezte el.

Egyszerű családból származott, *Szent Ambrus* úgy tudja, hogy apjának vendéglője volt, és ő is ott dolgozott. Itt ismerte meg és vette feleségül *Constantius Clorus*, aki 293-ban császár lett. A császárhoz már nem illett a vendéglős lánya, ezért az elbocsátotta, és új házasságot kötött. 306-ban Ilona fia lépett a trónra Nagy Konstantin néven. Maga mellé vette a császári udvarba, és a császárné címet adományozta neki. Szabad kezét adott anyjának a birodalmi kincstár felett, nevét és képét pénzekre verette. Ilona nemes célok érdekében élt

új lehetőségeivel. Törődött a szegényekkel, sokakat kiszabadított a börtönből és a bányákból, visszahívatott a száműzetésből. *Caesareai Euszebiosz* szerint a fia térítette meg, míg *Szent*

Ambrus Konstantin megtérítését tulajdonítja az anyjának. Egy bizonyos: Ilona példaértékű keresztény életet élt. Sokszor egyszerű ruhában vegyült el a hívők között, így vett részt a liturgiában, máskor szegényeket hívott meg asztalához, és maga szolgált föl nekik.

326-ban szentföldi zarándokútra indult. Templomokat építtetett Betlehemben az Úr születésének helye fölé, valamint az Olajfák hegyén, a mennybemenetel helyén. A hagyomány szerint Jeruzsálemben a Golgotán megtalálta a Jézus és a latörök keresztjeit, illetve Krisztus szenvedésének

más eszközeit is.

Nyolcvanéves lehetett, amikor elhunyt. Testét Rómába vitték, és a Via Labicana mellett, egy kör alaprajzú mauzóleumban temették el.

L. K.

4,10–15.18–27 (*Szent István király példája az igaz utat mutatja.*) – Ef 4,17–24 (*Öltöztetek magatokra az új embert, aki Istenhez hasonló!*) – Mt 7,24–29 (*Az okos ember a házát sziklára építette.*) – **Énekrend:** Ho 295 – EE 646, Ho 296 – EE 290, Ho 293 – EE 600, Ho 306 – EE 366.

AUGUSZTUS 21., PÉNTEK – **Szent X. Piusz pápa emléknappja** (Grácia, Hajna) – Ez 37,1–14 – Mt 22,34–40.

AUGUSZTUS 22., SZOMBAT – **Bol-**

dogságos Szűz Mária királynő emléknappja (Boglárka, Menyhért) – Ez 43,1–7a – Mt 23,1–12 vagy Iz 9,1–6 – Lk 1,26–38.

AUGUSZTUS 23., ÉVKÖZI 21. VASÁRNAP (Limai Szent Róza szűz, Rózsa, Bence) – Iz 22,19–23 (*Az Úr az ő szolgájának, a Messiásnak a vállára teszi le Dávid házának kulcsát.*) – Róm 11,33–36 (*Öbelőle, őáltala és őerte van minden!*) – Mt 16,13–20 (*Te Péter vagy, és én neked adom a mennyek országának kulcsait.*) – **Zsolozsma:** I. zsolthárthét – **Énekrend:** Ho 227 – EE 588, Ho 227 – EE 143, Ho 126 – EE 596, Ho 269 – EE 360.

Élj és virulj!

Lelkinapok a Nyolc Boldogság Közösséggel Veszprémben

„Mester hol laksz? Hová mehetnénk?” – a koronavírus-járvány idején sokakban felmerült ez a kérdés, amelyet lelkigyakorlatos mottójául választott idén a Nyolc Boldogság Közösség. Augusztus 8–9-én a Veszprémi Érseki Hittudományi Főiskola épületében rendezték meg a Betánia Napokat, amely ezúttal is a lelki megerősödés lehetőségét nyújtotta a résztvevőknek.

Maszkban is lehet zsolozsmát énekelni. Ezt bizonyítja az a 130 imádkozó, akik megtöltik a veszprémi érseki főiskola dísztermét. Nagy az igény a találkozásra, a lelki táplálékra; még soha nem jelentkeztek ilyen sokan a Betánia Napokra. Az eseményre az egész országból érkeztek résztvevők a Nyolc Boldogság Közösség nagy lelki családjához tartozók köréből, de sokan vannak a lelkeségi kérdésekkel még csak ismerkedő érdeklődők is. A szerzetesek mellett pap testvérek is jelen vannak a lelkigyakorlaton, köztük *Mohos Gábor*, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye segédpüspöke.

A Betánia Napok hagyományosan négynapos rendezvény, idén azonban a szervezők a vírushelyzet miatt másfél napba sűrítették a programot. Tanítás, énekes és csendes ima, irodalom, tánc- és dráma művészet, szentmise és sok-sok beszélgetés várta a résztvevőket.

A lelkigyakorlat első napján reggelén szívélyes mosollyal fogad bennünket *Versegi Beáta Mária* nővér. Megtudjuk tőle, hogy ki-kedve szerint csendes szentségimádással vagy tornával kezdheti a napot. Ez utóbbit ő maga vezeti. „A Betánia Napokon a testnek és a léleknek egyaránt feltöltődést kínálunk. A reggeli félórás mozgás során a testünkre mint a lelkünk otthonára, a Szentlélek templomára figyelünk. Erre összpontosítunk, igyekszünk érzékelni az aktuális állapotunkat, és miközben megtornáztatjuk a testet, próbáljuk megérteni, hogy valóban fontos otthon éreznünk magunkat benne.”

A Betánia Napok hangsúlyos eleme a tanítás. A lelkigyakorlat első napján *Csernai Balázs*, a Nyolc Boldogság papi testvériségének tagja, a veszprémi Regina Mundi Plébánia plébánosa az előadó, másnap pedig *Versegi Beáta Mária* nővér. A délelőtti mindkét napon szentmise zárja, délután pedig a résztvevők különböző műhelyek közül választhatnak, amelyek a művészetek eszközeit is segítségül hívva támogatják a lelki megújulást, az imaélet elmélyítését.

A tanítás előtt még jut idő arra, hogy megismerkedjünk a Betánia Napok témaival. Beáta nővér elmondja, hogy a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra való készület jegyében idén is fontos téma az Eucharisztia, amelyről most a korábban tágabb kontextusban szeretnének gondolkodni. „A járvány idején a templomaink zárva voltak,

nem vehettünk részt szentmisén. Ebben a helyzetben sokakban megfogalmazódott a kérdés: hol és hogyan van jelen az életünkben Jézus? Mi az Eucharisziához való viszonyunk? A bizonytalanság továbbra sem szűnt meg, hiszen nem tudjuk, mi vár még ránk, hogyan alakul a járványhelyzet. Ezért szeretnénk foglalkozni ezzel a témával, támpontokat találni ahhoz, hogyan éljünk. Az online misék egyeseknek sokat jelentettek, másoknak nem. Különbözőek a viszonyulások, ezért érdemes elgondolkodnunk azon, hogy miként találkozhatunk Jézussal szentségi formában, illetve másként. Hogyan tudunk az online térben istenkereső emberek maradni? – erre a kérdésre is választ kell találnunk.”

A Betánia Napok hangulatát így írja le Beáta nővér: „Az evangéliumban szereplő Betánia egy kis falu, ahol mindenféle ember él: Márták, Máriaák, Lázárok, Simonok. Mindannyian otthon lehetnek benne, és tanulhatnak egymástól. Jézus a barátait látogatta meg

bennünket a vele való találkozásba. Am ahhoz, hogy ez megvalósuljon, nekünk is jelen kell lennünk. A jelenben kell lennünk. Nem a múltban, azon aggódva, hogy ott hon bezártam-e az ajtót, és nem a jövőben, arra gondolva, hogy milyen feladat vár rám holnap. Ezek a bepillanások a másodperc töredéke alatt játszódhatnak bennünk, és máris nem vagyunk jelen az adott pillanatban.

Csernai Balázs két technikát ajánlott ahhoz, hogy a jelenre tudjunk koncentrálni.

éli meg, hogy milyen nehéz elviselni, ha nem úgy történnek a dolgok, ahogyan szerinte történniük kellene. Miért nem segít neki a vendégek kiszolgálásában a testvére, Mária? (Lk 10,38–42) És miért nem érdeklik időben Jézus, holott már üzentek neki? Ezek a – cseppet sem gonosz – gondolatok töltik be Márta szívét. Mindannyiunk alapvető tapasztalata az aggodalom: mi van akkor, ha nem ideálisan alakul az életünk?” – fogalmazott Beáta nővér.

Mártát később viszont látjuk egy másik történetben. Ezúttal is a vendégeket szolgálja, de már szó sincs arról, hogy emiatt elégedetlen lenne. Belesimult az adott élethelyzetbe, és békére lelt benne. Ezt igazolja, hogy Márta ezúttal elszalad Máriához azzal az üzenettel, hogy a Mester hívja őt. (Jn 11,17–30) Az evangéliumban azonban nem találjuk a nyomát annak, hogy Jézus valóban hívna Máriát. Ez Márta saját kezdeményezése tehát, amely azt bizonyítja: eljutott már annak megértésére, hogy mire van szüksége a Mesternek. Márta képes volt arra, hogy megnyíljon, és ráértett arra, hogy mi az, ami a legjobb Jézusnak és Máriának. Kilépett a dolgok teréből a személyek felé. Minket is erre a szemléletváltásra hív Márta lelki fejlődése. A története arra tanít, hogy az adott körülmények között mindig a másik emberre figyeljünk, és támogassuk az emberek egymáshoz fűződő kapcsolatát.

A lelkigyakorlaton a szombati szentmise főcelebránsa *Mohos Gábor* püspök volt, szónoka *Szeidel Péter* CB, aki Szent Domonkos ünnepén a hitben való elmélyülés útjáról beszélt. „Menj, figyelj, majd cselekedj! Küldetésünk, hogy mindig mélyebbre jussunk, és egyre messzebbre tekintsünk” – fogalmazott.

A Betánia Napok szervezéséről *Bajnóczi Szilvia Sára* nővér mesélt. Elmondta, hogy a munka dandárját a budapesti nővérek közössége végezte, de már az első lépéseknél bevonták a lelkigyakorlat előkészítésébe a Nyolc Boldogság Közösség tagjait. Emellett, mint mindig, ezúttal is csatla-

koztak a szervezőkhöz új érdeklődők, „a közösség barátai”, akiknek a nővérek szívesen adnak lehetőséget. „Ettől minden évben új színt kap a Betánia Napok” – mondta.

A gazdag program kialakítását sokan segítették. Egyikük, *Pesti Ráhel A Bárány tanítványai* elnevezésű hároméves

ket. A Katolikus Egyház akkor katolikus, ha nyitott az egész világra, minden kultúra, minden ember felé, s ugyanakkor nyitott az igazság teljességére is, amit Isten kinyilatkoztatott nekünk Jézus Krisztusban. Ennek a teljes tartalmát szeretnénk befogadni, megélni, hagyni, hogy Isten megmerítsen minket benne, és megújítson. Ezt találtam meg a Nyolc Boldogság közösség lelkiségében.” Gábor atya azóta is jelen van a közösségben, személyes kapcsolatok kötik ide, melyeken keresztül – így fogalmazott – nemcsak a hite erősödik meg, hanem emberségében is állandóan meg tud újulni.

Mohos Gábor a vírushelyzetről szólva arról beszélt: minden krízis arra kényszerít bennünket, hogy szembenézzünk az addigi életformánkkal, és változtassunk, ahol lehet és kell. „Az új helyzet kihívás és alkalom arra, hogy felismerjük életünk célját, megújítsuk a kapcsolatunkat Istennel, és újragondoljuk az életünket az evangéliumi értékrend jegyében. Ebbe a rendszerbe kell belesimulniuk

képzési program résztvevője. Az érdeklődők itt ismerkedhetnek a közösség lelkiségével, és rögtön szolgálatra is hívják őket. Ráhel a gyermekprogramok megszervezésében kapott feladatot. A Betánia Napokon ugyanis mindig nagy figyelmet fordítanak arra, hogy a kicsiknek is tartalmas időtöltést kínáljanak, és így a szüleikkel együtt ők is otthon érezzék magukat a lelkigyakorlaton.

Mohos Gábor püspök felöltödni jött Veszprémbe, de szívesen válaszol a kérdéseinkre. Elmondja, hogy a Nyolc Boldogság Közösséget még a papsága kezdetén ismerte meg, és mélyen megérintette a lelkisége. Az imaalkalmakon „úgy éreztem, hogy a sok, számomra új vonás ellenére otthon vagyok ebben a közösségben. Megtapasztaltam azt a nyitottságot, ami nélkül elképzelhetetlen a XX. század végi, XXI. század eleji Egyház. Ez a közösség képes arra, hogy újrafogalmazza, miként lehet jelen az Egyház a globalizált világban úgy, hogy a titka ugyanaz marad. Hirdeti a kultúrák közötti kapcsolatban az evangéliumot, nyitottan fordul az emberek felé, ugyanakkor segít újra felfedezni és mélyebben megismerni az identitásunkat, a gyökereink-

a hétköznapi döntéseinknek és a cselekedeteinknek. Így találhatjuk meg jelenünk mélyebb és igazi örömét. Éljük meg a napjainkat a maguk teljességében, Isten kegyelmével töltkezve!”

Csernai Balázs atya is évek óta résztvevője és előadója a Betánia Napoknak. A közösség egyik legfőbb karizmájának ő az egységet tartja, ami napjaink szétdarabolódó világában rendkívül fontos üzenet.

A lelkigyakorlatra a győri Szentháromság-plébániáról érkezett az ifis csoportjával *Kaposi Gábor* atya. A fiatalok az egész hetet együtt töltötték. A lányok regnumi programon vettek részt, a fiúk *Barsi Baláznál* jártak. Veszprémben pedig mindannyian együtt kísérték figyelemmel a Betánia Napok programjait. Korábban csaldados táborban jártak Sopronban, valamint Margaritha nővér lelkigyakorlatán szerezhettek lelki tapasztalatokat. „Szeretnénk minél többet együtt imádkozni. A fiatalok lassanként ráéreznek arra, hogyan hallják meg Isten hangját, és kezdik megfogalmazni a válaszaikat” – osztotta meg velünk örömét Gábor atya.

Trautwein Éva
Fotó: Merényi Zita

Augusztus 20.

Szent István ünnepe

Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye közleményét adjuk közre.

Megtartjuk a szentmisét augusztus 20-án a budapesti Szent István-bazilikában; a Szent Jobbkörmenet helyett ereklyés áldást kapnak a hívek.

A hagyományosan a bazilika előtti téren, több tízezer zárandok részvételével megtartott szertartást idén a koronavírus-fertőzés elleni hatósági korlátozások miatt a bazilikában, szigorú egészségügyi szabályok betartása mellett rendezzük meg, és azon csak meghívottak vehetnek részt.

A délután 5 órakor kezdődő szertartást Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek vezeti, a homíliát Kovács Gergely gyulafehérvári érsek mondja. A szentmisét a Duna Televízió és a Magyar Katolikus Rádió élőben közvetíti.

A mise után szokásos Szent Jobb-körmenet helyett – ugyancsak a bazilikában – a magyar

nemzetért könyörgő liturgiát tartunk. Utána a bíboros a Szent Jobb-ereklyével áldást ad a templomban lévőkre és mindazokra, akik a televízió vagy a rádió keresztül kapcsolódnak be az ünnepbe.

A Szent Jobb a szokott módon, 10 és 13 óra között látogatható a bazilikában.

Tekintettel arra, hogy a Szent István-napi ünnepi szentmisét a bazilikán belül tartjuk, azon koncelebráló atyák is csak korlátozott számban vehetnek részt. Kérjük a lelkipásztorokat, hogy regisztráljanak az alábbi e-mail-címen: augusztus20@katolikus.hu. Az ünnepség után tartott szerezny agapé, fogadás idén elmarad.

Ádja Isten, hogy a nehéz körülmények erősítsék hitünket és összetartozásunkat!

Forrás és fotó:

Esztergom-Budapesti Főegyházmegye

Az Úr velünk van, és segít élni

Szent Donát-ünnep Székesfehérváron

Székesfehérvár régi fogadalmi ünnepe a Szent Donát-búcsú. Augusztus 2-án Spányi Antal megyéspüspök mutatott be szentmisét a fogadalmi kápolna előtt a város plébániáiról érkező hívek részvételével.

Szent Donát ünnepén a székesfehérváriak a szent közbenjárását kéri életükért és jövőjükért. A mai helyzetben még inkább fontos megélnünk és folytatnunk ez a hagyományt, egy szent segítségét kérnünk az életünkhez – fogalmazott köszöntőjében Tornyai Gábor plébános. – Előfordult már a történelem során, hogy kerestük, merre kell továbbmennünk,

jűk fel benne Isten üzenetét. Ő mielőtt megteszi a csodát, és jóllakatja az embereket, így szól az apostolokhoz: »adjatok nekik enni az öt kenyérből és a két halból«. Mert azt akarja, hogy a jelenlévők valamennyien megértsék: Isten segít, mindig velünk van, de nekünk is meg kell tennünk, ami a feladatunk.”

Beszédében a főpásztor említést tett korunk indonéziai és indiai keresztényüldözéséről, amelyről Tete Remis SVD atyával, az Isteni Ige Társasága Magyar Rendtartományának tartományfőnökével beszélt. Közös megállapították, hogy látják a keresztény eszmék lejárására irányuló törekvést is. Vannak, akik igyekeznek hiteltelenné tenni azt az erőt, amely a

mit és hogyan tegyünk jól. Most, amikor újra igyekszünk megtalálni, hogyan élünk a jövőben, azt tapasztaljuk, hogy a világ nem változik körülöttünk. A szentek sem változnak, akiknek a közbenjárását és a segítségét kérjük. Hosszú hónapok után végre kiléphettünk a bezárkózottságunkból, de fontos, hogy a szívünk is kinyíljon Isten felé. Amikor szenteket ünnepelünk és tisztelünk, rajtuk keresztül megélhetjük, megtapasztalhatjuk ezt – fogalmazott beszédében a plébános.

Spányi Antal megyéspüspök megemlékezett a fehérvári Szent Donát-búcsú több évszázados hagyományáról, amelyet az elmúlt évszázad rombolásai sem tudtak elpusztítani. Majd a bizalomról beszélt, amelyben szívvel-lelekkel megélhetjük Isten segítő jelenlétét az életünkben. A főpásztor arra is felhívta a figyelmet, hogy az evangéliumban megörökített csodák, a gyógyulások nemcsak azokról az emberekről szólnak, akik személyesen találkoztak Jézussal, hanem rólunk, ma élőkről is.

„A csodáknak úgy leszünk részesei, hogy hallunk róluk, és hittel elfogadjuk, hogy Isten közel van hozzánk, megsegít bennünket – mondta a megyéspüspök. – Sokféle módon tekinthetünk a csodákra. A kánai menyegzőt láthatjuk úgy, mint a boldog menyasszony és a vőlegény, de nézhetjük az értetlenkedő náznagy szemontjától is, aki nem tudta, hogy a jó bor a Jézus által átváltoztatott víz. Próbálhatjuk az apostolok szemével látni az eseményt, vagy Máriaéval, aki arra figyelmezteti a szolgálakat, tegyenek meg mindent, amit az Úr mond.

Az evangéliumi kenyérszaporítás csodája is arra hívja fel a figyelmünket: fontos, hogy bárhol is közelítjük meg a történetet, ismer-

jóságot hirdeti, amitől ember az ember. A püspök hangsúlyozta, követnünk kell a missziós szerzetesek által megtapasztalt bátor kiállást a hit mellett. Hinnünk kell abban, hogy a világot nem pusztán az emberi erőfeszítés változtatja meg, hanem az imádság, a hitről való tanúságtétel, a kereszténységhez való hűség és a keresztény gyökerek megerősítése.

„Amerre járunk, mindenütt hallatunk kell a hangunkat. Hassunk az emberekre, bátorítsuk egymást, mert minden keresztény felelős minden keresztényért. Nekünk, magyaroknak Szent István országában ez ma az egyik legfontosabb feladatunk. Élnie kell bennünk a hitnek, ne engedjük kioltani a lángját! Az apostoloknak nagy szerepük volt abban, hogy Jézus csodája megvalósuljon. Isten bennünket is eszkozeinek választ, és arra hív, hogy a munkatársai legyünk. Így tehetjük jobbá ezt a világot, és csak így menthetjük meg a magunk életét is. A magyar nemzet hagyományaiban és gyökereiben keresztény, és csak akkor van jövője, ha az is marad. Isten segít, nincs mitől félnünk. Ki kell állnunk bátran, meg kell tennünk, amit tudunk, és akkor egy új világ, Isten országa születik meg bennünk és körülöttünk” – fogalmazott Spányi Antal püspök.

A szentmise után a Donát-búcsú hagyományos agapéval és borkostolóval zárult. Az eseményen részt vettek a város előljárói, a Vitész Rend és a helyi borrend tagjai, valamint a város egyházközségeinek képviselői, akik az ünnepre elhozták templomi zászlóikat is. Az eseményen az anitóchiás fiatalok és az öreghegyi plébánia cserkészcsapata vállalt szolgálatot.

Forrás: Székesfehérvári Egyházmegye
Fotó: Lugosi Balázs

Isten igéjét szívünk csendjében ismerjük fel

Havas Boldogasszony-búcsú Pécssett

Az idei Havas Boldogasszony-búcsú alkalmával Udvardy György veszprémi érsek, pécsi apostoli kormányzó ünnepi szentmisét mutatott be Pécs közkedvelt templomában, a Havihegyen.

A Havas Boldogasszony-templom kétnapos búcsúünnepé augusztus 4-én rózsafüzér imádsággal kezdődött, majd ünnepélyes vesperással folytatódott.

Az előesti szentmisét megelőzően Mager Róbert templomigazgató mondott köszöntő beszédet. Emlékeztetett arra, hogy XVI. Gergely pápa 1844-ben búcsúkiáltást adományozott a templomnak Szűz Mária ünnepeire.

Udvardy György érsek a zárandokokért és a családokért ajánlotta fel a szentmisét. „Örömmel vagyok itt, hogy a város fölé magasodó templomban köszönetet mondjak az Úrnak égi Edesanyánkon keresztül” – mondta bevezetőjében a főpásztor. A homíliában a Havas Boldogasszony-búcsú fontosságáról és megtartó erejéről beszélt. „Évről évre találkozunk ezen a helyen, összehoz bennünket a Boldogasság Szűz Mária tisztelete, példája. Összekötnek bennünket a templomhoz fűződő élményeink, és újra meg újra halljuk a búcsú evangéliumát: milyen »boldogok, akik hallgatják az Isten szavát, és meg is tartják!« (Lk 11,28)

Valóban boldogok vagyunk, hogy itt lehetünk, és Mária lelkületével hallgathatjuk Isten szavát.”

Udvardy György hangsúlyozta, hogy Isten igéjének meghallgatása bizalmat kíván tőlünk, befogadása kitartást feltételez, és krisztusi bátorságra sarkall, hogy tettekre is váltsuk. A Lukács-evangélium imént idézett mondata évezredek óta elemi erővel érinti meg az embert a körülményektől vagy a világ helyzetétől függetlenül. Ám a jövő, amit olyan természetesen veszünk, mintha távolabb húzódná. Isten igéjének ereje és hatalma azonban nem változik – fogalmazott a püspök.

Amikor csupán hallgatjuk Isten igéjét, de nem fogadjuk be a szívünkbe, akkor nem járja át a cselekedeteinket. Ilyenkor a krisztusi hit szobrait ledöntjük a lelkünkben, és megtagadjuk az értékeket, amelyek éltetnek bennünket, amelyek után vágyakozunk. „A küzdelem, ami távolinak tűnik, bennünk zajlik. Van, hogy elbizonytalanodunk, és kétségek támad-

nak bennünk: van-e jövője a kereszténységnek? De jó tudnunk, hogy bár a világ, a körülmények, a társadalom változik, a hitünk lényege ugyanaz marad.

Isten szól az emberhez, akit szeret, akit élettel ajándékozik meg. Szól hozzánk, és ez a tanítás sohasem veszít az értékéből. Szava most is isteni erővel ér el hozzánk és a közösségünkhöz. Ez a szó mindig ép és teljes, nem fogyatkozik az idők során. Milyen jó, hogy vasárnap-

Az 1690–1691-es pestisjárvány elmúltával a pécsi polgárok, megtartva a veszedelem idején tett fogadalmukat, templomot építettek Havas Boldogasszony tiszteletére. Az úgynevezett Kakasdomb meredek lejtőjén a hátukon és a vállukon cipelték fel az építőanyagot a fehér sziklákra. A templom 1697-re készült el, és azóta várja a Mária-tisztelő zárandokokat.

ról vasárnapra hallhatjuk Isten szavát, amely átalakít! Isten igéje ugyanakkor olyan szó, amelyet a Fia által értünk meg. Jézustól tanuljuk, hogy mit jelent szeretni, bízni Istenben, hűségessé lenni az Atya tervéhez, és az életünket adni azokért, akiket szeretünk.”

Isten szava olyan, mint az eső, amely nem hullik a földre anélkül, hogy véghez ne vinné azt, amiért küldetett (vö. Iz 55,10–11) – hangsúlyozta Udvardy György. – Isten igéjét a szívünk csendjében ismerjük fel, és a megtartása bizalmat kíván: ezt láttuk Jézustól. És Isten igéje megérinti a lelket: ezt tanulhatjuk Máriától, minden hívő anyjától.

„Isten szava személyn, és nem szól hozzánk anélkül, hogy ne akarna változtatni rajtunk, mert mindig szebbé akarja tenni az életünket. Máriát figyelve azt látjuk, hogy ez a növekedés tetten érhető. Isten igéje ajándék számunkra. Isten tanít, szól az emberhez.”

Az érsek végül úgy fogalmazott: a Havas Boldogasszony-búcsú segít bennünket abban, hogy Isten tanítását a jövőben is befogadjuk. „Adjunk hálát azért, hogy a városunk fölött itt van ez a gyönyörű templom, amely időről időre összehoz bennünket, hogy messzebbre lássunk, távlatok nyíljanak előttünk. Mária lelkületével nyíljon meg bennünk az isteni távlat, amely szavának befogadását, meghallgatását és az abból fakadó cselekvést hozza magával!”

Az időjárás miatt a szentmise után nem tudták megtartani a tervezett körmenet. A jelen lévő zárandokok, az ünneplő hívő közösség énekekkel köszönte meg a Szűzanya pártfogását a 323 éves pécsi kegytemplomban.

Forrás és fotó: Pécsi Egyházmegye

Az ökumené jegyében

Keresztállítás Hajdúszoboszlón

Kocsis Fülöp görögkatolikus érsek-metropolita, Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspök és Fekete Károly református püspök részvételével július 31-én Hajdúszoboszló határában megáldották a trianoni békediktátum centenáriuma állított út menti keresztet.

A feszület a Keresztény Értelmiségiek Szövetsége (KÉSZ) hajdúszoboszlói csoportjának kezdeményezésére készült, közadakozásból.

Fekete Károly a beszédében így fogalmazott: „A keresztről szóló igehirdetés balgaság azoknak, akik a vesztükbe rohannak, de nekünk, akik az üdvösség útján haladunk, Isten ereje” (1Kor 1,18). A református püspök tájékoztató pontnak nevezte a keresztet; akik ezen a tájon élnek, azok a kereszt alapján tájékozódnak, és a hitük a kereszthez kapcsolja őket.

Minden korban élnek olyanok, akiknek sokat mond ez a jel. A megfeszítettéről szóló beszéd pedig közös nevezőre hozza felekezeteinket. Aki a keresztre tekint, annak eszébe kell, hogy jusson a mi Urunk, Jézus Krisztus, életünk megváltója – tette hozzá Fekete Károly.

A szertartás végén **Maklár Ákos**, a KÉSZ országos elnöke felidézte, hogy a hagyomány szerint 312 őszén, a Milvius-hídi csata előtt **Nagy Konstantin** császár egy látomásban a kereszt jelét látta, ezt hallván: „E jelben győzni fogsz!” Ma fájdalmasan tapasztaljuk, hogy keresztény templomokat gyűjtanak fel, és kereszteteket gyaláznak meg. Ezért öröm, hogy az ország legfiatalabb KÉSZ-csoportja keresztet állít, amely Krisztus békéjét hirdeti – fogalmazott.

Feketéné Kiss Mária, a KÉSZ hajdúszoboszlói csoportjának elnöke az ünnepi alkalmon köszönetet mondott a püspökök szolgálatáért és az adományozók támogatásáért.

**Forrás: Hajdúdorogi Egyházmegye
Fotó: Barcza János**

Emlékhelyek Napja

Emlékhelyek Napja címmel közös programot indít a Szent László Látogatóközpont és a Rómer Flóris Művészeti és Történeti Múzeum augusztus 29-én Győrben. A részvétel díjmentes.

A 2016-ban útjára indított országos programsorozat azokra a helyekre kívánja felhívni a figyelmet, amelyek különösen fontos szerepet tölthettek be a magyar történelemben és a kultúrában.

A győri programokról a www.romer.hu weboldalon olvasható részletes tájékoztatás.

A jelentkezők vezetett látogatás során ismerkedhetnek meg a Győri Egyházmegye főtemplomával, a Nagyboldogasszony-székesegyházzal, és megtekinthetik a Szent László-hermát is.

A Püspökvár és a toronykilátó vezetett túra keretében látogatható. A közel kétszáz lépcső leküzdése után 38 méter magasból tárul eléink az egyedülálló szépségű panoráma.

A programokra augusztus 25-ig lehet jelentkezni a latogatokozpont@kaptalandomb.hu e-mail-címen.

Regisztráció szükséges a városháza tornyának megtekintéséhez is. Erre a programra a regisztracio.romer.muzeum@gmail.com e-mail-címen várják a jelentkezéseket.

A gyerekek térképes mozaójátékban vehetnek részt, és érdemes csatlakozni a 2000 év történelmi szentánúja: a győri

Káptalandomb elnevezésű tematikus sétához is, amelynek vezetője **Székely Zoltán** művészettörténész, múzeumigazgató.

14.30-kor ünnepi megemlékezés kezdődik. Az Emlékhely szttélé megkoszorúzása után **Takács Szilvia** csembalóművész előadását hallgathatják meg az érdeklődők.

Az Emlékhelyek Napja a 17.15-kor kezdődő tárlatvezetéssel zárul, melynek során a jelentkezők megismerkedhetnek a római temetkezési szokásokkal és a túlvilághittel kapcsolatos emlékekkel.

Forrás és fotó: Győri Egyházmegye

Pusztító robbanás Libanonban

Ferenc pápa az imáinkat kéri

Hatalmas robbanás rázta meg Libanon fővárosát augusztus 4-én, kedden. A detonáció helyszíne felől óriási füst emelkedett Bejrút fölé. A tragédiának legalább száz halottja és négyezer sérültje van.

Ferenc pápa augusztus 5-én, a szerdai katekézise végén imádkozott az áldozatokért, családtagjaikért és az egész országért. Felhívást intézett a társadalmi, a politikai és a vallási élet vezetőihez, hogy együtt munkálkodva segítsenek Libanonnak legyőzni a válságot.

„Tegnap Bejrútban, a kikötő területén történt nagyon erős robbanások következtében több tucat ember meghalt, és több ezren megsérültek, rendkívül súlyos a pusztítás. Imádkozunk az áldozatokért és családtagjaikért, imádkozunk Libanonért, hogy a társadalmi, a politikai és a vallási élet valamennyi szereplőjének közös erőfeszítésével képes legyen megküzdni ezzel a tragikus, fájdalmas idősakkal, és a nemzetközi közösség segítségével le tudja győzni ezt a súlyos válságot, amelyen keresztülmegy.”

A sérültek között van az ENSZ 48 alkalmazottja és 27 családtagjuk is, közölte szerdán az al-Dzsazíra hírtelevízióval **Farhan Haq**, az ENSZ-főtitkár szóvivője. A Sky News Arabia híradása szerint tízennégy órával a robbanás után sok helyütt még mindig nem sikerült eloltani a tüzet. Továbbra is füst gomolygott a bejrúti kikötő felett, épülettörmelék töltötte

meg a környékbeli utcákat, és mindenütt kiégett gépkocsikat lehetett látni.

A legvalószínűbb, hogy baleset történt, felrobbant a város kikötőjében egy robbanásveszélyes anyagokat tároló rak-tár. Az elnök tweetje szerint 2750 tonna ammónium-nitrátot őriztek ott szabály-talanul, a felelősöket még keresik. A rob-

banás után Bejrútot katasztrófa sújtotta várossá nyilvánították.

„Hatalmas a káosz. Libanonban káosz uralkodik” – ez volt az első reakciója **Michel Abboudnak**, a Caritas Libanon elnökének a kikötő területén történt hatalmas erejű robbanás után. „Érkeznek a mentőautók. Megdöbbentő tragédia ez! Nem tudjuk, mi történt, egymásnak el-
lentmondó hírek érkeznek. Van, aki egy tűzijátékraktárban történt robbanásról beszél, mások szerint az Irán-barát síita katonai szervezet, a Hezbollah rakétáit tároló raktárban történt a robbanás, ismét mások izraeli támadást sejtene a háttérben. (A Hezbollah és Izrael elhatárolódott a merénylettől – a szerk.). Még nem tudjuk az igazságot. Senki nem erősített meg semmit.

„A robbanások nagyon sok épületben kárt okoztak, köztük van a Caritas Libanon székháza is. Az alkalmazottak közül szerencsére senki nem esett áldozatul, senki nem sérült meg” – mondta a helyi szervezet vezetője.

Abboud korábban az Agensir hírügynökségnek elmondta, hogy Libanont egyre nagyobb mértékben sújtja a gazdasági válság, a lakosság elszegényedése fokozódik, a libanoni líra vásárlóértéke kevesebb mint a felére csökkent.

Béchara Boutros Raï maronita pátriárka július 5-én felhívást tett közzé, mely szerint Libanonnak nemzetközi szinten semlegesnek kell maradnia a közel-keleti geopolitikai színtéren.

Raï pátriárka: „Rejtélyes robbanás” Bejrútban

noni Egyház nevében előre kifejezte a halálját minden nemzetnek, „amely készen áll Bejrút megsegítésére”. Megszólított „minden baráti és testvéri országot”, legfőképpen pedig a nagyhatalmakat és az Egyesült Nemzetek Szövetségét (ENSZ), azonnali segítséget kérve Bejrút megmentésére, és arra kérte őket, tegyék ezt mindennemű politikai és geopolitikai számítás, illetve hátsó szándék nélkül. „Mert ami itt történt, az túlnőtt a politikán és a konfliktusokon.” Az elmúlt években Libanont rengeteg katasztrófa sújtotta politikai, pénzügyi, gazdasági és nemzetbiztonsági téren egyaránt.

Az ország most „megérdemli testvérei és barátai támogatását, hogy újra talpra állíthassa fővárosát”. Raï pátriárka szerint ahhoz, hogy szembe tudjanak nézni a szűk-séghezelyeztetel, segítségként egy, „az Egyesült Nemzetek által felügyelt alap” létrehozása volna a legmegfelelőbb.

„Hozzátok fordulok – zárta sorait –, mert tudom, hogy szeretik Libanont, és válasszani fogtok a hívásunkra. Hozzátok fordulok, mert tudom, mennyire a szíveten viselitek, hogy Libanon visszanyerje történelmi szerepét az ember, a demokrácia és a béke szolgálatában a Közel-Keleten és a világban.”

Az augusztus 4-i bejrúti robbanás után a gazdasági válságtól és az utóbbi napokban az országot megbénító korona-

vírus-járványtól megfáradt libanoniak egy pillanat alatt félretették minden gondjukat, hogy honfitársaik segítségére siessenek. Orvosok és egészségügyi dolgozók kórházakat és klinikákat nyitottak meg a sebesültek tömegei számára, szállodatulajdonosok ajánlották fel épületeiket az evakuált lakosoknak, akik a robbanásban elvesztették az otthonukat. Ugyanígy segítettek kolostorok, monostorok, templomok és mecsetek is. A robbanás-ban a libanoni Caritas épületei is megsemmisültek.

„A fájdalmas tragédia és annak társadalmi, gazdasági, humanitárius és egészségügyi következményei minden libanonitól – a politikai erőktől kezdve az ország valamennyi közszereplőjéig – szolidaritást, egységet és közös munkát követelnek ennek a nehéz próbatételnek a megoldása érdekében” – olvasható a közleményben, melyet a síita Hezbollah párt tett közzé a robbanás napján, a késő délutáni órákban.

**Forrás és fotó: Fides, Avvenire
Fordította: Balláné Sárközi János**

Tízmillió forint gyorssegéllyel segít a Katolikus Karitás

A Katolikus Karitás saját forrásból tízmillió forint összegű gyorssegéllyel segíti a Libanoni Karításon keresztül az augusztus 4-i bejrúti robbanás ártalait. A kezdeményezéshez pénzadományokkal lehet csatlakozni.

Bejrútban augusztus 4-én, kedden egy erős robbanás – az eddigi adatok szerint – több mint százharminc személy halálát okozta. Közel ötezren megsérültek, továbbá jelentős anyagi kár érte Libanon fővárosát. A Caritas Liba-

non székházát is elérte a robbanás ereje, és az épület károsodást szenvedett, ennek ellenére a karitászmunkatársak és az önkéntesek teljes erővel vesznek részt a helyi károsultak és sérültek ellátásában. Nem sokkal a detonáció után megkezdődött a segítségnyújtás megszervezése. A segítők élelmiszerosztással, egészségügyi és pszichoszociális ellátással, ideiglenes szállások kialakításával és az önkéntesek folyamatos bevonásával siettek a bajba jutottak megsegí-

tésére. A Katolikus Karitás kéri a segélyszervezethez kapcsolódó hálózat és a segíteni szándékozó támogatók felajánlásait, hogy összefogás keretében minél hatékonyabban és minél gyorsabban tudjon segítséget nyújtani a károsultaknak.

A segítségnyújtáshoz bankkártyás adományozás formájában a www.karitasz.hu honlapon, illetve átutalással a **12011148-00124534-00100008** bankszámlaszámon lehet csatlakozni. A pénzadományok felajánlásánál kérik a „libanoni robbanás” megjelölés használatát.

A másik ember ajándék

Önkéntesek táboroztatnak roma gyerekeket Monoron

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat saját önkénteseivel, a káposztásmegyeri plébániához tartozó fiatalokkal és a budapesti Műegyetemi Katolikus Közösség tagjaival közösen szervezett egyhetes tábort a monori cigánytelepen élő gyerekeknek július utolsó hetében.

Ezen a városközponttól nem messze fekvő, mégis Isten háta mögöttinek tűnő helyen a táboroztató fiatalok kakaóval, péksüteménnyel, énekekkel és játékkal fogadják a telep kis lakóit, akik lassan, ál-

minik, Saci, Dóri, Soma és a többiek, fiatalok és máltás munkatársak, sokan gyakorlott táboroztatók. A Regnumból, a Fokoláréból, a plébániáról, az egyetemi közösségből vannak már tapasztalataik.

megérkezik: csinosak, szépek. Nagylányok már, most mégis szeretnének gyerekek lenni, játszani. Jön Joci is; emlékszem, mennyit csibészkedett, amikor nem volt éppen szem előtt. Most minden gyerekre jut legalább egy fiatal, így ő is kap annyi figyelmet, hogy felhőtlenül élvezze a játékot. Dorka lábába tegnap beleállt egy szög, de semmiképpen nem akarja kihagyni a mai napot, a sebfertőtlenítés után beleveti magát a közös játékba.

Az egyik szervező, Doncsi elmondja, hogy az első este át kellett írni az egész programot, amin tavasz eleje óta dolgoztak, mert rájöttek, sokkal több mozgásra és játékra van szükségük a gyerekeknek. A többi táboroztató fiatal is arról beszél, hogy minden más itt, mint ahogy megszokták: nem mindig lesz csend az első szóra, ha kéri, mégis különleges élményben van részüik, nagyon tetszik nekik a hangulat. „Minden gyerek színes egyé-

gyünk, ahol hatalmas játszótér, parkos terület várja a gyerekeket. A fiúk fociznak, a lányok táncolnak, nem is akárhogy: mindenki csak ámul, aki látja őket. Pati folytatja a kívülállók befogadását, ösztönös érzéke van hozzá. Bekucorodik a hintába Julcsi, a máltás Laci szőke kislánya mellé, aki csak vendég itt, ezért nincsenek barátai. A következő pillanatban már azt kérdezi, lökje-e inkább a kislányt a hintában. Felelősségteljes „anyukaként” viselkedik, de szerencsére van itt elég felnőtt, így ő is önfeledt gyerekként hintázhat tovább.

Elkezdődik végre a kedvenc játék, az exatlon: van pókháló, labirintus, szlompálya, slackline (két fa közé kifeszített hevederen egyensúlyozás – a szerk.), nyilazás, dobzokra mászás, gumikötélen

brummogva, ugrándozva – jó nézni őket. Szemmel láthatóan a fiatalok mindent megtesznek azért, hogy a gyerekek arcáról egy pillanatra se tűnjön el a mosoly. Kicsik és nagyok szurkolnak egymásnak, a játék hevében pont olyanok, mint egy nagy család. Milyen jó volna, ha minden fiatal megtapasztalná, hogy nem csak a barátaival, hanem a nehéz helyzetekben élőkkal együtt is megélheti a közösségnek ezt a mély örömet! A táboroztató fiatalok igazán beleélik magukat a játékba, eggyé válnak a gyerekekkel. Otthon más körülmények között élnek, mint ők, de ez nem számít, hiszen annyi a közös pont, ami összeköti őket!

Fanni azt is elmondja, hogy azért nem minden megy ilyen egyszerűen, voltak már nehéz

seket szervező csapat vezetője, Laci is nagyon örül ennek, arról beszél, hogy nagy segítséget jelentenek a hajléktalan-szolgálatban és a szeretetszolgálat számos programjában. A máltás honlapon keresztül lehet jelentkezni önkéntesnek. Csak ki kell tölteni egy online kérdőívet, aztán találkozni velük, személyesen is megismerik őket, elmondják nekik, milyen lehetőségek vannak a segítségnyújtásra. A hosszabb távú elköteleződés nehezebb, de egy-egy programra sokan eljönnek. Luca hűségese önkéntesként került ide; korábban más programokban is kérték már a segítségét, és most a tábor teljes ideje alatt itt van. Kedves, mosolygós. A kislányok csüngnek rajta. Laci azt is elárulja, hogy esténként, a tapasztalatok megosztásakor a táboroztató fiatalok elmesélik, milyen nagy élményt jelent számukra a személyes kapcsolat a gyerekekkel, milyen öröm számukra, hogy egyre jobban megismerhetik őket. Szoros kötődések alakulnak ki a közös programok során.

Remek időtöltéssel folytatódik a tábor: vízi játékokkal a tó mellett. Kiderül az is, hogy másnap, csütörtökön ugrálóvár várja majd a gyerekeket, délután pedig egy olimpiikonnal, az ezüstérmes Imre Géza párbajtőrvívóval találkozhatnak.

függés, autómosás, autógumicsere... Bori meséli, mennyit készültek erre a játékra. Doncsi elképzelte és megtervezte, aztán mindenki hozzátette a magáét: ki slackline-hevedert hozott, ki műanyag dobozokat szerzett egy plébániáról, ki eszközöket vásárolt a zárás előtti pár percben a Decathlonban. Az autómosó vidám, színes szalagokból áll, mindenkinek másképp kell átmennie rajta: háttal, fél lábon vagy ahogyan tud... Nagy a nevetés, még a beteg lábú Nórit is átvarázsolják valahogyan az akadályokon. Vidáman mosolyog: segítséggel sikerült teljesítenie mindent, amit a többieknek.

A fiatalok hatalmas türelemmel kísérgetik, nagyon szeretnék feloldani a szomorúságát, mesélnek neki, akkor is, ha ő nem válaszol, és lassan-lassan bevonják a játékba, büszkén gyűjti ő is a pontokat. Kristóf fél lábon, csukott szemmel megy végig az autómosón. A többiek is mókásan,

pillanatok. De napról napra nő a gyerekekben a bizalom, egyre inkább megtanulnak csapatban dolgozni, együttműködni, szabályokat elfogadni. Aki tegnap verekedett, az ma nem jöhetett, de holnap új lehetőséget kap. Reni azt meséli, hogy a koronavírus-járvány idején sok önkéntes csatlakozott a Máltai Szeretetszolgálathoz, és többen hűségesen ott is maradtak, lehet számítani rájuk. Az önkén-

Biztos, hogy a kicsikben és a nagyokban is mély nyomot hagy ez az egyhetes baráti együttlét, aminek a szervezők reményei szerint lesz folytatása is. „Aki igazán bátor, az mer jó lenni, jót tenni másokkal” – olvasom a programban. A szervezők többek között ezt a gondolatot adják úttravalóul a résztvevőknek.

**Thullner Zsuzsanna
Fotó: Lambert Attila**

mosan, de a jó programban reménykedve gyülekeztek a hatalmas hangár mellett. Ez volt korábban a közösségi élet fő színtere, és most, az újabb épületek felújításának idejére visszakapta ezt a szerepét.

Ismerős számomra a hely, én is sok időt töltöttem a telepen a gyerekekkel, táborban is voltunk együtt. Sokan közülük most is itt vannak. Ki örömmel köszönt, ki kicsit sértődötten, mert régen jártam erre. Igaza van, nem szabad megfedkezni róluk. A táboroztatókat, ezeket a kedves, mosolygós fiatalokat még nem ismerem, de titkon remélem: annyira megszeretik majd a telep gyerekeit, hogy visszajárnak hozzájuk.

„Együtt még szebb, a másik ember ajándék...” – éneklük a gyerekekkel közösen. Úgy tűnik, ezek a fiatalok is sejtik, értik már: valóban, együtt még szebb. Együtt olyanokkal is, akik nem a mindennapi környezetünkből kerülnek ki, akikkel, ha barátok leszünk, csökken a távolság a világban a szegények és a jólétben élők között.

Beszélgetünk, és hamar kiderül: tudják már, hogy nem könnyű feladat egyben tartani ezt a gyereksereget, nem könnyű legyőzni az ellenállásukat, de megéri. Bori, Katinka, Reni, Rita, Doncsi, Kristóf, Do-

Szükség is van ezekre. Kiválon zenélnek, énekelnek, és profik a barátkozásban is. Ismét megerősödik bennem a meggyőződés, hogy a Máltánál nagyon jól csinálnak valamit. Ennek legfőbb jelét először mindig a munkatársak és a segítők közötti szeretetteljes, figyelmes kapcsolatban fedezem fel. Nem látom azonnal, ki melyik csoportból jött, de együtt vannak, mindannyian számíthatnak egymásra.

Az érkező gyerekek közül az alsó tagozatos Pati szinte házigazdaként vezet be a hangárba. Leültet maga mellé, kakaóval kínál, oldja az újonnan érkező idegenségét. Viccelődik a fiatalokkal, provokálja őket, arra kíváncsi, vajon szeretik-e akkor is, ha nem kedves velük. Amanda és Anna is

niség” – mondja Rita. A máltai önkéntesek egyik szervezője, Fanni pedig azt hangsúlyozza, milyen befogadók a gyerekek, és mennyire élvezik, hogy szeretettel fordulnak feléjük. „Rajtuk többet változtat ez az együttlét, mint a gyereken” – teszi hozzá. A káposztásmegyeri plébánia közösségének tagja. Férjével, Somával együtt a szervezők közé tartozik. A plébánián nagyon jó a közösségi élet, sok csoport alakult ki, és a fiatalok szeretnek volna tábort szervezni cigány gyerekeknek. Fanni nemrég a Máltánál kezdett dolgozni, így kapcsolódott össze a két társaság, és alakult ki körülöttük a csapat.

A reggeli és az énekek, a vidám, válaszgatós mondókák után a kis tóhoz me-

Az evangélium hirdetése személytől személyig szól

Beszélgetés Makkai László görögkatolikus pappal, pasztorálpszichológussal

Makkai László görögkatolikus lelkész, áldozópap, pasztorálpszichológiai lelkigondozó, a krízislélektan szakértője Miskolcon él feleségével és két gyermekükkel. A közelmúltban elindította a pasztoral.hu weboldalt. Erről beszélgettünk vele otthonában.

Milyen megfontolásból hozta létre ezt a weboldalt?

– Tizenhárom éve van egy sorozatom az Új Misszió folyóiratban. Rendszeresen elmondom a gondolataimat aktuális kérdésekről, főként pasztorálpiszichológiai, családi és gyereknevelési témákban, vasárnapi prédikációkból vett gondolatokkal alátámasztva. Nagyon szép címet talált ennek a rovatnak *Dobos Klára: Kézen fogva Isten országa felé*. Ez pontosan kifejezi, amit üzeni szeretnénk: egyedül senki sem üdvözülhet, ehhez szükség van társakra, családra, házastársra, gyermekekre, a közösségeinkre, a barátainkra. Mindnyájan így készülünk Isten országába. Ezekből a beszélgetésekből két kis könyv is született. A következő lépés az volt, amikor egy közösségi portálon lelkigondozói oldalt készítettem. Ezen keresztül is meg tudtam szólítani olyan embereket, akiknek fontos a gondviselő Isten szeretete és Isten országa. Nem az én szavaim számítanak, hanem az, ahogyan egy gondolat rátalál valakire, és a lelkében változásokat indít el. Az számít igazán, hogyan működik a Szentlélek az emberek szívében egy-egy ilyen írás hatására. Többen is biztattak, hogy hozzunk létre egy olyan honlapot, ahol a vallásos, az istenkereső és a nem vallásos emberek is szakmailag elfogadott, hiteles és lélekemelő írásokat olvashatnak a pszichológia és a teológia tárgykörében. Ez a két tudományterület találkozik a pasztoral.hu oldalon.

Miért tartja ezt fontosnak?

– A teológus meg tudja értetni a pszichológussal, hogy mit jelent a keresztény antropológia, a keresztény életvitel és magatartás. El tudja fogadtatni, hogy a vallásos ember nem egyenlő a gyógyításra szoruló emberrel. A hívő nem beteg csak azért, mert Istenhez húzza a szíve, vagy mert kapaszkodót keres az életben, és megpróbálja a hit gyümölcseivel enyhíteni a szenvedését. A pszichológiát is közelíthetjük a teológiához. Vannak olyan elemei, ágai, amelyek

beépíthetők a keresztény ember mindennapi életébe, és amelyek nem elvesznek belőle, hanem hozzáadnak. Nem egyszerű, de nem is lehetetlen, hogy a teológia és a pszichológia egymásra találjon. Az emberek keresik a lelki feltöltődés lehetőségeit. Kicsit úgy érzem, hogy napjainkban kezd kiürülni a lélek, az ember materialistává válik, mert már minden elérhetővé vált számára. Lecserélünk tárgyakat az otthonainkban, embereket a környezetünkben, és ugyanígy akarunk vallást is cserélni kényünk-kedvünk szerint. A kényelem és a jólét viszonyai között sokan úgy érzik, a lélekkel nem kell törődni. Mások pedig éppen ezért kezdenek el választokat keresni a kérdéseikre. A lélek nem tűrheti az ürességet. Ha bemegyek egy könyvesboltba, azt látom, hogy a nyelvkönyvek mellett az ezoterikus könyveket vásárolják a legtöbben. Az ezotéria szákutca, vakvágány, teljesen ellentétes a keresztény tanítással. Rövid távon érezhet tőle az ember némi megnyugvást, talán még a közérzete is javulni kezd a hatására, de hosszú távon az ezotéria nem ad megnyugtató segítséget és megoldást a problémákra. A kereszténység ezzel szemben hiteles, kipróbált és több mint 2000 éve létező vallás. Ha nem az evangéliumot kínáljuk fel az embereknek, hanem pótlékokat, akkor könnyen a hitelünket veszthetjük. Krisztust nem energiát adott, hanem szeretetet, ami nagyon hiányzik a mai világból.

A weboldal szerkesztésében vannak társaim, akik hitben járó emberek és egyúttal kiváló szakemberek is a maguk területén. Hárman írunk az oldalra, aktuális témákról. *Róthi Judit* klinikai szakpszichológus és *Krasznay Mónika* teológus, pasztorálpszichológiai lelkigondozó a másik két szerző. Sajnos az egyik legnépszerűbb közösségi portál nem engedi a cikkek megosztását; talán túl keresztényi vagy túl hagyományos, nem tudom...

Ezek szerint a teológia és a pszichológia között nem kibékíthet-

len az ellentét. Olykor mégis arra gondolok: az egyháztörténelem nagy misztikusai, Avilai Nagy Szent Teréz, Keresztes Szent János vagy Szent Pio atya vajon a mai világban nem kerülnének-e pszichológushoz, aki igyekezne „kigyógyítani” őket a látomásaikból, elragadtatásaikból? Nekem úgy tűnik, mintha a pszichológia racionálisan akarna megmagyarázni emberi értelemmel megmagyarázhatatlan dolgokat, amik a hit, a misztika körébe tartoznak. Hogyan lehet összeegyeztetni ezt a kétféle világképet?

– Éppen ez a feladata a pasztorálpszichológia szemléletének. Freud mániákusan foglalkozott a vallással, senki sem tudja, hogy miért. Úgy gondolta, aki vallásos vagy vallásközelelményei vannak, az neurológiai eset. Freud az általa végzett analízisek során felismerte, hogy a vallásgyakorlat bizonyos formái lelki zavarok kialakulásához vezethetnek. Nem csoda, hogy a teológusok frontális támadást indítottak a bécsi professzor ellen. Freud tanítványa, Jung viszont teljesen elfordult meszterének ettől a véleményétől. Ő arról beszélt, hogy a személyes tudattalanban raktározódnak el az egyéni emlékek. A kollektív tudattalan azoknak a képeknek és szimbólumoknak a tárháza, amelyek az emberiség fejlődése során keletkeztek. Ez az alapja annak, hogy az emberi psziché természeténél fogva vallásos. Egy kevésbé ismert zürichi lelkész, pszichoanalitikus *Oskar Pfister* szintén kereste az átjárást a teológia és a pszichológia között. *Analitikus lelkigondozás* című, 1927-ben megjelent könyvében azt próbálja bizonyítani, hogy Jézus nyilvános tevékenységében a pszichoanalízis valamennyi eleme felfedezhető.

Az eredeti kérdésre visszatérve: a Freud által elindított kísérleti pszichológiát nehéz összeegyeztetni a teológiával, a vallásról alkotott felfogását összehangolni az istenképűségünkkel vagy a keresztény antropológiával. Jung azonban azt mondta: a páciensei között nem akadt olyan, akit ne a hit vagy a vallás gyógyított volna meg. Van egy olyan teória is, amely szerint Isten a legnagyobb személyiségformáló, és az Újszövetséget végigolvastva minden pszichés problémára Jézus magatartása ad megoldást.

Milyen komolyabb problémákkal fordulnak Önhöz segítségért az emberek?

– Mindig az a legnagyobb probléma, amivel éppen megkeresnek, legyen az párkapcsolati zavar vagy magánéleti krízis. Nem csupán egy esetet vagy egy klienst kell látni ilyenkor, hanem egy segítséget kérő, szenvedő embert. Nemegyszer fordulnak hozzám hitbeli krízisekkel, az is előfordul, hogy egy-egy lelkes társam viselkedése vált ki óriási csalódást hívő lelkekben. Ezek komoly próbatételek lehetnek. A krízis nem betegség, hanem egy aktuális állapot. A legfontosabbnak azt tartom, hogy segítsek az embereknek felismerni a problémát, meglátni a tüneteket, és segítséget kérni. Ez a krízisintervenció, aminek mielőbb meg kell történnie. Ha a krízis elhúzódik, annak beláthatatlan következményei lehetnek. Egy válság például nem a bíróságon kezdődik, hanem másfél-két évvel korábban, amikor a házaspár tagjai lélekben már elváltak egymástól. Amikor már jó ideje fennállnak közöttük a nehézségek és a konfliktusok, ott vannak az életükben a ki nem mondott dolgok.

Óriási öröm számomra, amikor egy-egy válságba került pár végül együtt viszi tovább az élet terhére, és nem a bíróságon köt ki. Lelkész társaimnak gyakran mondom: legyen időnk az emberekre. Fontos, hogy ráérjünk foglal-

kozni velük. Ne azt hallja a hívő, hogy a tisztelendő úr nincs itthon, a tisztelendő úr nem ér rá. Ahogy egy hittanóra be van ütemezve egy pap életébe, ugyanúgy legyen beütemezve egy fél délután a személyes beszélgetésekre is. Az embereknek ma óriási igényük van arra, hogy beszélhessenek a pappal. Időt kell szánnunk erre. Sokat rohanunk, könnyelműek lettünk. Úgy gondoljuk, egy kis videó, egy kis blog, néhány lájk már sikeressé tesz bennünket. Ám ezzel csak színleljük a sikerességet, amit hamis módon mérünk. A siker nem véd meg a kiégéstől. Az evangéliumhirdetés eszközeit ne használjuk fel a sokszor öncélú kiteljesedésre. XVI. Benedek pápa azt mondta: a pap nem saját magát, a saját elképzeléseit vagy filozófiáját hirdeti, hanem Krisztust. Az evangéliumhirdetése mindig személytől személyig szól. Meg kell találnunk az egészséges középutat a virtuális világban is.

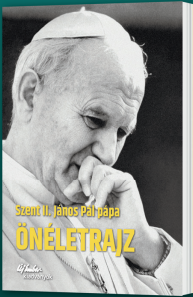
Vannak krízishelyzetek, amelyekben ember már nem segíthet, csak a Jóisten?

– Mindig a Jóisten segít, ő gyógyít. Mi csupán az eszközei vagyunk. Emlékezzünk az evangéliumból a tíz leprás esetére. Jézus nem azt mondta, hogy majd én megtisztítalak benneteket, hanem azt tanácsolja nekik, hogy járják be a hivatalos utat, mutassák meg magukat a papoknak. Régen a papok a test és a lélek

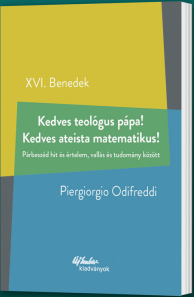
gyógyítói voltak. Azt kérdezi Jézus: akarsz-e gyógyulni? Ha akarsz, akkor meggyógyulsz. Ha nem akarsz, akkor mit tegyek veled? A lélek sérülései kevésbé látványosak, mint a testi sebek, de fájdalmas részei az életünknek. Alig találkoztam olyan emberrel, akinek a bűnbánat ne könnyítette volna meg az életét. A gyónatás óriási ajándéka a Katolikus Egyháznak. Amikor a gyónó megkapja a pap által a feloldozást, tiszta lappal folytathatja az életét. Még Freud is elismerte: más, ha ő mondja egy kliensének, hogy bocsánatot nyertek a bűnei, és más, ha egy pap. Ő is érezte a különbséget a kettő között. És valóban óriási a különbség. A katolikusok a bűnbocsánat, a lelkipásztor általi feloldozás után megkönnyebbülhetnek, és úgy léphetnek ki a gyóntatófülkéből, hogy újra tisztán közeledhetnek Krisztushoz. Nagy feloldozást jelent az emberi lélek számára, hogy újrakezdheti az életét. Krisztus az első halálos bűnünk után elvehette volna az életünket, de nem tette, mert hisz abban, hogy az ember megtér, és folyamatosan közeledik Istenhez. Ha mi magunk nem hiszünk ebben, akkor annak a gyönyörű ajándéknak sem tudunk örülni, amit Isten a gyónáson keresztül ad nekünk. Pedig a gyónás maga is terápia, amelyben az ember letezi a bűneit Isten elé.

Bodnár Dániel
Fotó: Bókay László

AZ ÚJ EMBER KÖNYVESBOLT ÚJDONSÁGAI

SVNT II. JÁNOS PÁL PÁPA
Önéletrajz

XVI. BENEDEK -
PIERGIORGIO
ODIFREDDI
Kedves teológus
pápa!
Kedves ateista
matematikus!

NICOLAS SENÈZE
Hogyan akarta
Amerika meg-
buktatni a pápát?

Ehunyt Simon György, a Szent István Rádió örökös főszerkesztője

A Szent István Rádió és Televízió mély megrendüléssel tudatja, hogy Simon György örökös főszerkesztő 2020. augusztus 8-án elhunyt. Búcsúztatásáról a család szándéka szerint adnak tájékoztatást a későbbiekben.

Simon György az ELTE fizika szakán végzett, választott szakterülete az akusztika volt. Csaknem harminc évig dolgozott ezen a területen a Pannónia Filmstúdiónál. Eközben akusztikus tervezőként számos hangstúdió, hangverseny- és színházterem létrehozásában vett részt. 2000 júliusában került a Magyar Katolikus Rádió – Egerhez, a mai Szent István Rádió és Televízióhoz, még az első adásnap előtt. Itt technikusként, majd műszaki vezetői beosztásban tevékenykedett 2003 májusáig. Ekor főszerkesztői megbízást kapott, melyet 2013. december 31-éig látott el. Ézt követően nyugdíjasként havi egy-egy műsort készített, *Kávéház* és *Közelkép* címmel. Örömmel vállalta ezt a feladatot, mely továbbra is a Szent István Rádióhoz kötötte. Országos és helyi szinten is számos elismeréssel jutalmazták újságírói munkáját.

A *Keresztény Élet* 2020. május 17-i számában, a *Világunk az Egyházban* rovatban, *Isten- és emberszolgálat az éterben* át címmel jelent meg egy interjú, melyben *Czoborczy Bence* beszélgetett vele életéről, hivatásáról, melyet a szerző engedélyével az alábbiakban olvashatnak:

„Hangját, műsoraikat egy ország ismeri. A Szent István Rádió és a Magyar Katolikus Rádió hallgatói rendszeresen találkoznak vele, s talán nem is gondolnák, hogy nyolc gyer-

mek édesapja és huszonegy unoka nagypapája szól hozzájuk az éteren át. Életről, hivatásáról kérdeztük Simon Györgyöt.

Mindenekelőtt hálás vagyok a Jóistennek, hogy gyermekkoromtól fogva segített, és csak olyan megpróbáltatások értek – és ezek sem voltak súlyosak –, melyekhez mindenkor megadta a szükséges erőt. Nagyon sokat köszönhetek jó szüleimnek, akik nagy szeretettel és türelemmel neveltek. Ma már mindketten odaát-ról imádkoznak értem. Édesapám a Földrengésvizsgáló Intézet vezetőjeként dolgozott. Példamutató volt számomra következetes, megingathatatlan kiállása, amely miatt bizony sokszor méltánytalan, negatív megkülönböztetésben volt része. Távol állt tőle, hogy elveiből egy jottányit is engedjen. Hitét gyakorló hívő katolikus volt. Édesanyám magyar–latin–olasz szakon végzett az egyetemen, de amint idősebbik bátyám megszületett, otthon maradt. Az ő vallásossága számomra örök példa. Amíg egészsége engedte, naponta vett részt szentmisén és áldozott. Végtelen türelemmel és kitartással mindig a megbékélést, a konfliktusok megoldását kereste.

Emlékszem arra a szinte apai szeretetre, ahogyan idősebbik bátyámmal nevelgetett minket. Fiatalabbik bátyám volt az, aki hihetetlen türelemmel viselte el nem mindig könnyű természetemet, és mindenkivel szemben megvédett. Őt néhány évvel ezelőtt az Úr magához szőlította.

Még nem voltam iskolás, amikor elkezdtem ministrálni. Jól emlékszem, hogy idősebbik testvérem tanította nekünk a szentmise latin válaszait. Az iskolai, templomi hitoktatáson kívül a velünk egykorú négy-

öt fiatalal együtt részt vettünk az akkor ilyen formában szigorúan tiltott, lakásokon megtartott hittanórákon is. Hitem elmélyülésében nagyon sokat jelentett a templomi ifjúsági kórus. A próbákon nemcsak gyakoroltuk a soron következő vasárnapi zenéi anyagát, hanem a kórusvezető ciszterci atya minden alkalommal rövid elmélkedést is tartott.

A kamaszkor némileg szokásos hitbéli kételkedései engem elkerültek. Ebben elsősorban a Jóisten segített, és azok a kiváló lelkipásztorok, akiket közelebbről megismerhettem. Elsőként *Ruppert János* atyát kell megemlítem, aki rövid élete során későbbi feleségem családjának szinte mindennapos vendége volt. Halálos ágyán ő biztatót, hogy házasodjunk össze, még mielőtt feleségem, *Agnes* befejezi főiskolai tanulmányait. Így a diplomavédésre már közösen készültünk. Feleségem is vallását gyakorló, hívő katolikus, ami nagy-nagy ajándék számomra. Sokat köszönhetünk *Szabó Géza* atyának is. Ő adott össze bennünket, és valamennyi gyermekünket ő keresztelte. Neki köszönhetem azt is, hogy a Szent István-bazilikában mind a mai napig a

10 órai nagymise asszisztenciájának résztvevője lehetek és áldoztathatok.

A középiskola elvégzése után az ELTE fizika szakára jelentkeztem. Diplomám megszerzése után a Pannónia Filmstúdió – Magyarország akkor legnagyobb szinkronstúdiójánál és rajzfilmgyártó cégénél – kezdetem dolgozni választott szakterületemen, ahol 29 évet töltöttem el. Tulajdonosváltáskor, 2000 februárjában a cég valamennyi munkatársának felmondtak. Ez volt életem legnehezebb időszaka. Nagyon elkeseredtem, hogy 53 évesen munkanélküli lettem.

Sok-sok keresgélés után végül is a Magyar Katolikus Rádió – Egernél találtam munkát. Még a rádió elindulása előtt, 2000 nyarán kerültem oda. Itt először technikus, majd műszaki vezetői beosztást töltöttem be. 2003 májusában nagy meglepetésemre főszerkesztői megbízást kaptam, melyet tíz éven keresztül láttam el. Sokféle feladatom volt a közéleti műsoroktól kezdve az élő interaktív adásokon keresztül a vallási műsorokig. A rádió műsoraiban mindig arra törekedtem, hogy ne csupán a hitüket gyakorló katolikusokhoz szóljunk, hanem a jó szándékú keresőkhoz is. Nagyon fontosnak tartottam, hogy a mindennapok történéseit a hívő ember szemével mutassuk be, és az életünk során felmerülő problémák megoldásához is hozzásegítsük hallgatóinkat. Főszerkesztői munkámban sokat segítettek fiatal, ambíciózus munkatársaim, akiknek szinte mindegyike koránál fogva a gyermekem lehetett volna. Ez alatt a tíz esztendő alatt hétfőtől péntekig, sokszor szombat délelőttig Egerben voltam, a családtól távol, hiszen ők velem együtt Budapesten laktak.

Nagyon hálás vagyok feleségemnek, aki ezalatt egyedül állt helyt, és a rá háruló nem kevés többletfeladatot áldozatkészen ellátta. Akkor már mind a nyolc gyermekünk megvolt, a legkisebb nyolcéves. 2013 decemberében mentem nyugdíjba, de mind a mai napig dolgozom a rádió-nak. Havi két portréműsört készítek. A *Kávéház* című közel egy órás. Ebben érdekes, sok esetben neves személyekkel: írókkal, művészekkel beszélgetek. A másik a *Közelkép* címet viseli. Ez egy félórás adás, melyben papokat, a Katolikus Egyházhoz közel álló civil személyiségeket mutat be. Nagyon hálás vagyok utódomnak, *Bérczessy András* igazgatófőszerkesztőnek, aki mind a mai napig számít a munkámra. Amikor Egerbe megyek, a kollégák is mindig nagy szeretettel fogadnak.

Hála Istennek, mind a nyolc gyermekünk család, hitét gyakorló hívő katolikus, sőt mindgyüküknek már legalább két gyermekük van. Huszonegy unokánk sok-sok örömet jelent számunkra. Most, a karantén ideje alatt persze nagyon hiányoznak a közös családi ünnepek és a gyerekeinkkel, unokáinkal való találkozások. Ugyanakkor több időnk jut elmélkedésre, imádságra. Feleségemmel jobban tudunk egymásra figyelni. Együttalán jobban értékeljük mindazt, amit korábban természetesnek vettünk, amiben részünk volt. Visszatekintve több mint hét évtizedes életutamra, elmondhatom, hogy a Jóisten szeretetében és oltalmában érezhettem magam kisgyermekkoromtól kezdve mind a mai napig.”

Requiescat in pace!

Forrás és fotó:
Egri Főegyházmegye

ANTI-KVITÁS
EGYKORI PIARISTA diák antikvitása festményt, régiséget vásárol. Üzlet: Bp. VII., Dózsa Gy. u. 44. T.: 06/1-321-7000, 06/20-980-7570 www.visnyei.hu
EGYÉB
PARLAMENTBEN DOLGOZÓ, elvált anyuka örökösödési szerződést kötne idősebb úrral vagy hölggyel. T.: 06/30-680-5115
MEGFŐZÖM A KEDVENC ÉTELEIT kívánság szerint az otthonában, hiszen az otthoni izéknel nincs jobb. Idős emberek, betegek, rohanó életet élő emberek keressenek. Kérésre Pest megyében az alapanyagok vásárlása is megoldható. Leinformálható, kedves, igényes szakács vagyok, referenciákkal. Küldjön SMS-t, és visszahívom! T.: 06/30-414-1560
GONDOZÁS
KÖZÉPKORÚ, KATOLIKUS, két kislával magára maradt, értelmiségi nőként keresem egyedülálló néni vagy bácsi személyét, akiről gondoskodhatunk, aki családjaként fogadna minket. T.:06/30-907-7527
ROKKANTNYUGDÍJAS, megbízható férfi idős személyt keres, akinél ház körüli segítségért cserébe, megégyezés alapján szállást kapna Esztergom környékén, a Dunántúlon. T.: 06/30-771-2082

A hirdetések tartalmáért és azok valódiságáért a hirdető vállal felelősséget.

Tisztelt Olvasóink!

Az egyházi közleményeket és híreket szerkesztve közöljük. Megértésüket köszönjük.

A szerkesztőség

INGATLAN
ELADÓ LAKÁS Budán, a Mechwart ligetnél. Utcai, I. emeleti, két szobás, 79 nm-es, felújítandó. Befektetésre, irodának, rendelőnek. Irányár: 59 mFt. T.: 06-30/398-1475
RÉGISÉG
PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átveszünk. Budapest VI. kerület, Andrássy út 16. T.: 06/1-266-4154 – nyitva: hétfő: szerda 10–17, csütörtök 10–19 óra között.
SZOLGÁLTATÁS
FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznl is. T.: 06/1-213-5726
SZOBRÁSZATI ÉS KÖMUNKÁKAT, valamint síremlékek készítését és felújítását vállalom! T.: 06/20-361-8318 Albert Farkas
QUASI-MODO KFT. Padfűtés (svájci fűtőfóliával), harangvillamosítás, toronyóra-felújítás és -kiépítés, programórák, hangosítás, dallamjáték, énekszámkijelző. Honlap: quasi-modo.hu E-mail: kapcsolat@quasi-modo.hu T.: 06/30-940-8223 Sárdi György

A hirdetések tartalmáért és azok valódiságáért a hirdető vállal felelősséget.

IMAÓRÁK

Kútvolgyi Szűz Mária-engesztelőkápolna: engesztelő virrasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszentség előtt. 22 óráig szentmise.

Imavirrasztás a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra készülve a Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (1051 Budapest, Szent István tér 1.) minden csütörtökön 20 órától pénteken hajnali 5 óráig. 21 óráig szentmise. Mindenkit szeretettel várnak!

A Szent Imre-kápolna Szeretláng imacsoportja minden programját megtartja. Változatlan időpontokban továbbra is otthonaikban imádkozunk. Az imaanyagot, aki velünk tart, megkapja. A résztvevők áldást kapnak a megadott időpontban az Oltáriszentséggel. Honlapunkon keresztül elérhetőek vagyunk (www.szeretlanguk.info.hu). Programok: augusztus 19-én, szerdán 18 óráig szentmiseműködés hazánkért; augusztus 27-én, csütörtökön 18 óráig megemlékezés *Glattfelder Gyula* püspökről – kápolnánk megálmódója és megvalósítója – halálának 77. évfordulóján.

Az elváltak és egyedül maradtak első keddi szentmiséje és találkozója a nyári szünet után szeptember 1-jén 18 óráig lesz a budapest-belvárosi Szent Mihály-templomban (V. kerület, Váci u. 47/b).

BETEGEK SZENTSÉGE

A Budapest-Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia-templomban (V. kerület, Március 15. tér), augusztus 15-én, a templom búcsúünnepén a 10 óráig kezdődő szentmisén kiszolgáltatják a betegek kenete szentségét.

BÚCSÚ

A boldogasszony bazilikában (Frauenkirchen, Ausztria) augusztus 15-én, szombaton, Nagyboldogasszony ünnepén két időpontban, 13 és 15 óráig lesznek magyar nyelven búcsús szentmisék, tekintettel az ausztriai templomokban hatályos járványügyi szabályokra (1 méteres távolságtartás, létszámkorlátozás a megjelölt padok üresen hagyásával, kötelező maszkviselés). „Máriát dicsérni, hívek, jöjjetek!”

Osliiban, a Mosolygós Szűzanya rábaközi kegyelének Nagyboldogasszony-napi nagy búcsúját au-

gusztus 16-án, vasárnap tartjuk. A délelőtt 10 óráig kezdődő szabadtéri szentmisét celebrálja és a szentbeszédet mondja *P. Lőrincz Pál OSB*. Az alkalomra szeretettel hívjuk a helybelieket és zárandókat. A járványveszély miatt szabadterén is tartjuk meg a szociális távolságot, vagy ha ez nem lehetséges, használjuk a magunkkal hozott maszkot. A templom belüli liturgikus eseményt nem tartunk, az ilyenkor szokásos délutáni osli vesperást is ezúttal elhagyjuk.

LELKIGYAKORLAT

Szent Gellért Lelkigyakorlatos Ház: Augusztus 20-án 18 órától 23-án 13 óráig: *Jézus gyógyít. Gál Péter* atya lelkigyakorlata. Szeptember 7-én 18 órától 10-én 13 óráig: *Gyónás és irgalom. Kovács Cs. Albert* atya lelkigyakorlata. **VÁLTOZÁS!** Szeptember 11-én 18 órától 13-án 13 óráig: *A fatimai Szűz. Ocsvai Grácián* ferences atya lelkigyakorlata. Szeptember 24-én 18 órától 27-én 13 óráig: *Ne félj, nem itéllek el! Kiút az abortusz okozta fájdalomból.* Lelkigyakorlat *Kovács Ferenc* diakónus és *Kovácsné Treer Mária* mentálhigiénés felkondozó vezetésével. Október 22-én 18 órától 25-én 13 óráig: *Jézus Krisztus megszabadít. Gál Péter* atya lelkigyakorlata. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

Szellemi harc 2.0 – Varga László megyéspüspök nyári lelkigyakorlatát 2020. augusztus 13-ától 15-éig rendezik meg a kaposvári Szent Imre-templomban (7400 Kaposvár, Németh István fasor 2.). A lelkigyakorlatot az aktuális járványhelyzet függvényében személyesen élőben vagy online közvetítés által lehet követni. Bővebb információ: <https://kaposvar.egyhazmegye.hu/index.php/hirek/item/462-szellemi-harc-2-0-varga-laszlo-megyespuspok-nyari-lelkigyakorlata>

KÉPZÉS

A székesfehérvári Egyházmegyei Kántorképző Tanfolyam 2020 szeptemberétől első évfolyamot indít. Minden olyan jelentkezőt várunk, aki a szent liturgia és az egyházzene iránt elkötelezettséget érez. Érdeklődés esetén a megadott címre elküldjük a jelentkezés pontos feltételeit, továbbá a jelentkezési tájékoztató és a jelentkezési ív az egyházmegye honlapjáról letölthető. Posta-cím: Egyházmegyei Kántorképző Tanfolyam (8000 Székesfehérvár, Városház tér 5.) E-mail: wjanos@freemail.hu vagy vaszljhanos@gmail.com

Ujember KATOLIKUS HETILAP Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft. • Ügyvezető: Tolonics Gergely ISSN 0133-1205 KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA. LAPZÁRTA: 2020. AUGUSZTUS 10.	Kiadja a Magyar Kurír Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán és a Digitalstandon Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István Vezető szerkesztő: Baranyai Béla • Lapszerkesztő: Körössy László Szerkesztőség: Agónás Szonja, Benke Zsuzsa, Bodnár Dániel, Bókay László, Borsodi Henrietta, Fábrián Attila, Gáts Judit, Kiss Péter, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trautwein Eva, Verestői Nárcisz Olvasószerkesztő: Koditke Bernadett Korrektor: Vámosy Erzsébet • Tördelés: Bukovszki Antal Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42. Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • Tel.: +36/1-317-3933 www.ujember.hu • e-mail: ujember@ujember.hu	Könyvesbolt: 06/1-266-0845; konyvesbolt@ujember.hu Médiaajánlat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása: +36/1-317-3933; aprohirdetes@ujember.hu ; http://ujember.hu/aprohirdetes-feladasa/ Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3790; +36/1-633-3132; terjesztos@ujember.hu Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén. Egynéi egy példányos előfizetés belföldi negyedévre: 4050 Ft, fél évre: 8100 Ft, egy évre: 16 200 Ft. Magyar Kurír 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank).
--	--	---

Halljuk meg a kirekesztő szavakat!

Imádság a roma holokauszt és a kislétai gyilkosság évfordulóján

A budapest-terézvárosi Avilai Nagy Szent Teréz-templomban ökumenikus imádságot tartottak a Sant'Egidio közösség szervezésében augusztus 3-án, a roma holokauszt (pharrajimos) és a kislétai gyilkosság évfordulóján. Az imaórát Székely János püspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Caritas in Veritate Bizottságának elnöke vezette.

zünk: »Ébredj föl, Urunk!« Ezért vagyunk itt ma is, hogy kiáltsunk: »Ébredj föl, és ments meg minket, Urunk!«

Tanúságtétellel kezdődött a beszédek sora. *Fahidi Éva*, ez a csodaszép 94 éves asszony – aki túlélte az aushwitzi lágert, és évtizedekig nem beszélt róla, majd szavakba öntötte és kiadta az élettörténetét, s szavakkal, táncsal azóta is rendületlenül meséli az elmesélhetlent – azzal az

tal, kővel, fapapuccsal. Azon az augusztus 2-án viszont lángvágóval hajtották ki őket a barakkból, bele a tűzbe. Hatalmas hangzavar volt, a B2-es lágerből, ahol ő raboskodott, nem lehetett látni, mi történik, de hallották a sírást, kiabálást, imádkozást, szitkozódást. Micsoda ember az, aki ilyenre képes? – tette fel a kérdést.

A hallgatóság cigány tagjaihoz szólva elmondta, milyen közel áll

nok, mint a társadalom lelkiismerete: hallatni akarják minden lenézett ember hangját. „Aki nem gyújt velem, az szétszór” – mondja Jézus a felolvasott evangéliumi szakaszban. Jézus azért jött, hogy egybegyűjtse Isten nagy családját. A gonosz ezzel ellentétben szétszór, szembefordít – kezdte homíliáját az evangéliumból kiindulva.

Ezután összefoglalta a cigányság magyarországi történetét. Az első 300 év békességben telt. 1476-ban Mátyás király például privilégiumlevelet adott a nagyszebeni cigány fegyverkovácsoknak, látta bennük a tehetséget. 1585-ben Kolozsváron, a Házsongárdi temetőben a cigány vajda szolgáltatva a fémesszközöket, egy olyan évszázadban, amikor az Angol Királyságból és Németországból is több helyről elűzték a cigányokat, sőt, voltak helyek, ahol cigányvadászatokat rendeztek az erdőkben. Később a Kárpát-medencében is

pontosan. A nevüket sem írták fel, sok gyereknek már a születését sem jegyezték fel. A népiértásban a magyar csendőrök is részt vettek. Várpalotán például megásatták velük a saját sírjukat, szülőket végeztek ki sok kicsi gyerekükkel együtt.

Székely János hangsúlyozta, hogy a hősiesség számtalan példáját is lehet idézni: *Weiss Manfréd* például sok cigány munkást rejtett el, Tapolcán pedig egy katonai parancsnok addig húzta az időt, míg végül sikerült megmentenie egy csoportot az elhurcolás elől.

Ma is vannak emberei a gyűjtésnek és a szétszórásnak, a békességnek és az erőszaknak is. Meg kell tanulnunk megfogni egymás kezét, és Isten tekintetével nézni egymásra – tanította.

Ezután az imádság megrendítő pillanatai következtek, a merényletek felsorolása, az emlékezés az áldozatokra. Gyerekek gyújtottak gyertyát az áldozatok emlékére annak jeleként, hogy nem felejtünk, a béke és a kiengesztelődés útjain akarunk járni.

Végül Fabiny Tamás püspök az áldozatokért és a segítőkért imádkozott. Sokszor nem voltunk elég bátrak ahhoz, hogy felemeljük a hangunkat – vallotta meg az Úr előtt, és kérte, hogy mindannyian tudjunk segíteni az áldozatoknak, hogy mindenkinek emberhez méltó lehetőségei legyenek az életben.

Sztojka Szabina hálát adott az Úrnak, amiért átérzi fájalmukat, a cigány nép fájalmát, hordozza sebeiket, összegyűjti könnyeiket. Azért, hogy neki még jobban fáj a pharrajimos valósága, a kicsúfolt cigány gyerekek sírása, és az, hogy sokaknak nincs reményük egy szebb jövőre. „Könyörülj egyházainkon, légy türelmes velünk, és vezess a helyes úton” – kérte.

Az ökumenikus imádság az egyházi vezetők áldásával zárult, amelyet Székely János püspök lovári nyelven mondott el.

Thullner Zsuzsanna
Fotó: Merényi Zita

Székely János püspök mellett imádsággal szolgált *Fabiny Tamás* evangélikus elnök-püspök és *Sztojka Szabina* református lelkész a Szent Kolumbán skót presbiteriánus miszsiótól. A lelkészek között foglalt helyet *Horváth Zoltán*, a terézvárosi templom plébánosa, *Gájer László*, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karának tanszékvezető tanára és *Harangi Tibor* terézvárosi káplán.

Az imádságon jelen voltak a 2008–2009-es merényletek áldozatainak hozzátartozói Kislétáról és Tatarszentgyörgyről. Az évek során elmélyülő barátság és az imádság összeköti őket a közösség tagjaival, vigaszt és reményt jelent számukra a szűkölködéstől és félelemtől ma sem mentes hétköznapijaikban. Jelenlétük, az emlékezéshez való hűségük tanúság az imádság vigasztaló erejéről. A hívek sorában ült *Sólyom László* volt köztársasági elnök is.

1944. augusztus 2-ről 3-ra virradó éjjel Auschwitz-Birkenauban az SS-ek meggyilkolták a táborban még életben lévő mintegy háromezer romát és szintit. 2009-ben, ugyanezen a hajnalon kislétai házában sörétes puskával agyonlőtték *Balog Máriát*, és súlyosan megsebesítették akkor tizenhárom éves lányát. A bűncselekményt sorozatgyilkosok követték el, akik előzőleg már öt áldozattal végeztek. Az ítélet indoklásában szerepelt, hogy az elkövetők erősen egocentrikus személyiségek voltak. Emlékezzünk *Anasztáziosz* tiranai görög metropolita intelmére: „A béke ellentéte nem a háború, hanem az egocentrizmus” – vezette be az imádságot *Szöke Péter*, a Sant'Egidio közösség budapesti felelőse.

Ferenc pápát idézte, aki az üres Szent Péter téren imádkozott március végén, a koronavírus-járvány leg-sötétebb órájában. „Nem álltunk meg, amikor figyelmeztettél minket, nem ébredtünk föl a háborúk és a világméretű igazságtalanságok láttán, nem hallgattuk meg a szegények kiáltását. (...) Úgy gondoltuk, egészségesek maradhatunk egy beteg világban. Most, a viharos tengeren, esede-

erővel és tekintéllyel szolt, ami azokat jellemzi, akik az életünk lényegét érintő tanítást adnak. Éva ott volt azon az augusztus 2-i éjszakán, amikor az 5-ös láger lakóit, háromezer

hozzá a cigány nép: „A ti őseitek ugyanott égtek el, mint az anyémek.” Buzdította őket, hogy tanuljanak, mert a tudás hatalom. És arra buzdított mindenkit, hogy emlékez-

Fahidi Éva, aki túlélte az aushwitzi lágert

cigány embert meggyilkoltak. Aki ezt végigélte, akármilyen sokáig él, soha nem tudja elfelejteni – mondta. Nem tudja elfelejteni a sok kicsi gyereket, akik ott éltek, és tudták, hogy halál vár rájuk; halálfélelemben éltek, pedig az életre lettek teremtve. A zsidók nem álltak ellen, a cigányok viszont igen. Májustól kezdtek érkezni Birkenaubá, már akkor meg akarták ölni őket, de ellenálltak, bot-

zenek a borzalmakra, adják tovább az áldozatok nevét, emlékét, hogy soha többé ne fordulhasson elő ilyen szörnyűség. Tanítsák meg a gyerekeknek, hogy ha elhangzik egy kirekesztő szó, hallják meg, és tiltakozzanak. „Azért maradtam életben, hogy elmondjam ezt mindenkinek, mert tovább kell adni” – tette hozzá.

Székely János püspök méltatta a Sant'Egidio közösséget, akik olya-

Szöke Péter, a Sant'Egidio közösség budapesti felelőse

eljött az üldözés ideje. *Mária Terézia* volt az első, aki betöltötte a cigány nyelvet és népviseletet. A cigány kisgyerekeket elvette a szüleiktől, és magyar családokhoz helyezte el őket. Ebben az időben sokan keresték gyerekeiket, és sok gyerek kóborolt a szülei után. A második világ-háború alatt aztán tombolt a sötétség. 1944–1945-ben félmillió cigányt öltek meg, a számukat sem tudjuk

2008. július 21-én kevéssel éjfél után a Pest megyei Galgalyörkөн rálöttek három, romák által lakott házra. Több lövedék az ablakokon áthatolva a szobák falába fúródott.

2008. augusztus 8-án a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Piricsén benzinnel teli palackokat hajítottak egy házra, majd az onnan kimenekülő 64 éves asszonyt sörétes puskával lábon lőtték.

2008. szeptember 5-én éjjel Nyíradony-Tamási-pusztán hét felnőtt és négy kisgyermek aludt egy vályogházban, amikor tűz alá vették a lakhelyüket. A támadás talán azért szakadt félbe, mert az elkövetők egy rendőrájáró kék fényét vélték felfedezni a közelben.

2008. szeptember 29-én éjjel a Heves megyei Tarnabodon Molotov-koktélok dobta lakóépületekre, illetve lövéseket adtak le a Tarna utcában. A felgyújtott házakban idős asszo-

nyok, egy leszállékolt házaspár és egy idős nő élt a fiával szűkös anyagi körülmények között.

2008. november 3-én a Miskolc melletti Nagycsécen Molotov-koktélt dobta és rálöttek két családi házra. *Nagy József* és sógornője, *Nagy Tiborné* életét veszítette, az asszony férje súlyosan megsebesült.

2008. december 15-én Alsózsolca cigánytelepén rálöttek egy, az udvaron fát vágó 19 éves fiatalemberre, aki életveszélyesen megsérült.

2009. február 22-én éjjel Tatarszentgyörgyön Molotov-koktélokkal felgyújtották ifjabb *Csorba Róbert* és családja házát, majd a lángok elől menekülőkre sörétes puskából tüzet nyitottak. A családfőt és alig ötéves kisfiát, *Robikát* agyonlőtték, hat éves nővérét súlyosan megsebesítették.

2009. április 22-én Tiszalökön a saját háza előtt lőtték agyon *Kóka Jenőt*, amikor éjszakai munkába indult. 2009. augusztus 3-ára virradó éjjel Kislétán betörték *Balog Mária* házába. Sörétes fegyverrel agyonlőtték a benn alvó 45 éves asszonyt, és maradandó sérüléseket okoztak 13 éves lányának.

2018. június 23-án éjjel az ukrainai Lemberg (Lviv) közelében késekkel és baseballütőkkel felfegyverzett álarcosok támadtak a kárpátaljai magyar romák táborára. A 24 éves *Pap Dávidot* késsel megölték, a hasát felvagták, 19 éves testvérét és egy másik 19 éves fiút, egy 30 éves nőt és egy 10 éves kisfiút szintén megsebesítették. Nem az első romaellenes pogrom volt ez azon a vidéken. Az elkövetők egy neonáci szervezethez tartozó, tizenhat-tizenhét éves fiatalok voltak.

Hogyan kezeljük az érzéseinket?

Loyolai Szent Ignác négy tanácsa

Lelkigyakorlatos könyvében a jezsuita rend alapítója olyan tanácsokat ad, amelyek ma is lényeglátóak és megvilágosító erejűek.

A Lelkigyakorlatok javaslatai számtalan élethelyzetben hasznunkra válhatnak. Loyolai Szent Ignác érzékeny lélektani meglátásai jóval megelőzték a pszichológia tudományának megszületését – írja az *Aleteia* portál szerzője.

A Lelkigyakorlatokban Ignác nagy emberismeretről tanúskodó és gyakorlatias tanácsokat ad azzal kapcsolatban, hogy miként értsük meg és hogyan kezeljük az érzelmeinket, legyenek akár negatívak, akár pozitívak.

Azonosítsd!

A rendalapító a művében nagyon érzékletesen írja le az érzelmeiket. A vigasz szót olyan esetekre használja, amikor az ember növekszik a reményben, a hitben, a szeretetben. Mindazokra a belső örömekre érti, amelyek a mennyei dolgokhoz és a lélek megváltásához visznek közelebb, és megnyugtatják a lelket a Teremtőben. Vigasztalanságnak, elhagyatottságnak azt nevezi, amikor sötétség és háborgás támad a lélekben, vonzódás ahhoz, ami alantas és e világi, aggodalom, amely a különféle nyugtalanságokból és kísértésekből fakad.

A lelkiigazgatóknak többek között ezt tanácsolja Szent Ignác: „főleg azokra a pontokra figyeljek, és ott időzzem hosszabban, ahol nagyobb vigaszt vagy vigasztalanságot, vagy nagyobb lelki indítást éreztem”.

Nem mindig könnyű azonosítani, hogy voltaképpen mit is érzünk. Sokszor beszélnek napjainkban arról, hogy kapcsolatban kell állnunk az érzéseinkkel. Ez azonban sokunknak nehézséget jelent, főleg akkor, ha gyerekkorunktól azt tapasztaltuk, hogy amit szeretnénk, amit érzünk, az nem számít. Az ilyen gyerekek a túlélésre koncentrálnak, és elrejtik az érzéseiket. Még ha később kedves

embereket ismernek is meg, akkor is nehezükre esik kimutatniuk a valódi érzéseiket. Hasonló hatásuk lehet a traumatikus élményeknek is.

Am mindannyiunkkal előfordulhat, hogy tagadjuk az érzéseinket, vagy esetleg meg sem látjuk őket, különösen akkor, ha túlságosan figyelünk arra, hogy mit kellene éreznünk, vagy mit éreznek mások.

Fogadd el!

Közhelyesnek hangzik, de fontos: az érzéseink nem jók és nem rosszak. Mindegyikük, még a düh és a féltékenység is információt nyújt saját magunkról, azután pedig miénk a választás szabadsága, hozhatunk jó vagy rossz döntéseket.

Loyolai Szent Ignác tisztában volt mindezzel, ezért a *Lelkigyakorlatokban* sem ítéli el a negatív érzéseket, és nem viszi túlzásba a lelkesedést a vigaszok kapcsán sem. Józanul megfigyeli, hogy amikor valaki még a lelki út elején jár, az erény ösvénye számára édes, könnyű és örömteli. Amikor azonban már közelebb ke-

rült Istenhez, gyakran szomorúságot és elbizonytalanodást érez. Ignác egyiket sem mondja jobbnak a másikkal: mindkettőt természetesnek tartja.

Értsd meg!

Szent Ignác megtérésében az is szerepet játszott, hogy megfigyelte: amikor lovagokról és azok útjairól olvas, először örömet és izgalmat érez, később viszont szomorúságot és csalódást. Azt is megfigyelte, hogy amikor szentek életéről olvas, ez éppen fordítva van.

Az érzések nem egyszerű dolgok. Előfordul, hogy alkoholbeteg csak otthonülőnek gondolja magát, pedig valójában azért szeret otthon lenni, mert ott békében tud inni, anélkül, hogy bárki elítélné vagy leállítaná. Időnként nekünk is mélyebbre kell ásunk ahhoz, hogy megértsük, miért vonz vagy taszít bennünket valami.

Szent Ignác sokat és pontosan ír az aggodásról, a szorongásról, illetve arról, amit ő elhagyatottságnak, vi-

gasztalanságnak nevez. Amikor zaklatottak az érzéseink, és/vagy eltölt bennünket az aggodalom, nem szabad fontos döntéseket hoznunk, mert ilyenkor nem tudunk tisztán gondolkodni. Előbb nyugalmat kell találnunk, hogy objektívebb döntést hozhassunk, amit nem az aggodás motivál.

*

„Ha a vezető úgy látja, hogy a gyakorlatos vigasztalással és nagy buzgalommal van eltelve, figyelmeztesse, hogy semmiféle meg gondolatlan és el sietett fogadalmat ne tegyen. Minél állhatatlanabb természetűnek ismeri, annál inkább kell erre figyelmeztetnie, intenie.”

(Lelkigyakorlatok, 14.)

Cselekedj!

Fontosak az érzések, de mégiscsak érzések. Lényeges információkat közölnek, ám mivel természetük szerint változékonyak, időlegesek és függenek a fizikai állapotunktól is, jobb, ha nem követjük őket vakon. Érettség szükséges ahhoz, hogy meg tudjuk különböztetni a konstruktív

érzéseket a negatívaktól. Ha úgy tekintünk egy érzésre, mint ami az elveinkkel összhangban segít bennünket a céljaink elérésében, akkor „felhasználhatjuk”, hogy segítsen nekünk. Ha azonban rossz irányba vezetnek bennünket az érzéseink, akkor le kell győznünk őket, vagy legalábbis kivárhatjuk, amíg elmúlnak. Ha átgondoljuk, miért vannak nem építő érzéseink (önzés, félelem stb.), akkor esetleg mélyebben rejlő problémákat is azonosítani tudunk.

Szent Ignác figyelmeztet az érzéseink ingatagságára is. Arra tanít, hogy amikor aggaszt bennünket valami, idézzük fel a megnyugvás pillanatait, és amikor nyugodtak vagyunk, gondoljunk arra, hogy majd megint jöhetnek gondok. Az első javaslata kézenfekvőnek tűnik: a nehéz időkben összpontosítsunk arra, hogy „ez is elmúlik”, vagy arra, hogy borúra derű jön, és az eső után mindig kisüt a nap. Emlékeztethetjük magunkat a helyzetünkben rejlő pozitívumokra is: minden rosszban van valami jó.

A második javaslat ellenben olybá tűnhet, mintha egy érzéketlen sztoikustól származna, mégis mély bölcsesség rejlik benne. Amint nem szabad belesüllyednünk a szomorúságba, úgy a pozitív érzéseinkkel kapcsolatban is célszerű realiztikusan gondolkodnunk, hogy felkészüljünk az esetleges újabb nehézségekre.

*

„A vigasztalanság idején sohase változtassunk, hanem szilárdan és állhatatosan maradjunk meg azoknál a feltételeknél, elhatározásoknál, amelyeket az ilyen vigasztalanságot megelőző időben tettünk; vagy annál az elhatározásnál, amelyre a megelőző vigasztalás idején jutottunk. Mert amint a vigasz idején inkább a jó szellem vezet bennünket és irányít tanácsaival, úgy a vigasztalanságban inkább a gonosz szellem; az ő tanácsaival pedig nem találhatjuk meg a helyes döntésre vezető utat.”

(Lelkigyakorlatok, 318.)

Forrás: Manreza.hu

Fotó: Pexels

Fordította: Verestói Nárcisz

Hans Urs von Balthasar:

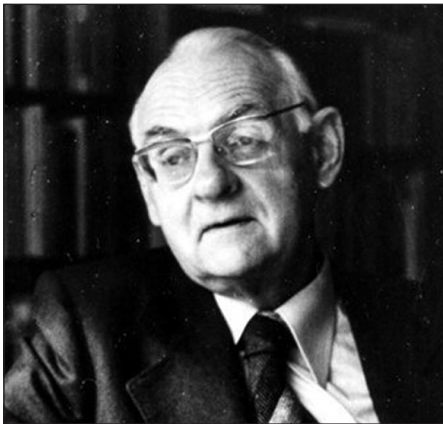
Miért maradok az Egyházban?

A kérdés nem hétköznapi, annál inkább lényeges. A választ Hans Urs von Balthasar filozófus, a Katolikus Egyház egyik legnagyobb teológusa adja meg az azonos című, 1971-es esszéjében.

Hogy miért maradok az Egyházban? Egészen biztosan nem azért, mert bármilyen mutatóból le tudnám olvasni, hogy az Egyház megfelel az elvárásaimnak vagy Isten elvárásainak.

Ami az első esetet illeti, a dolog éppen fordítva áll: az a kérdés, hogy én megfelelek-e az Egyház elvárásainak; ami pedig a másodikat: hát, csekély értelmi képességekkel is belátható, hogy az a rakás bűnös, aki az Egyházat alkotja, soha nem fog megfelelni Isten elvárásainak, annál is inkább, mivel az Egyház tagjai minden mélyebb bölcsességről megfélelkezve komikusan komoly hangvétellel azt a látszatot keltik, hogy ők maguk igenis eleget tesznek annak, amit Isten elvár az embertől.

Az a rakás bűnös, akik vagyunk, az Egyház történetének minden korszakában többé-kevésbé ostobán viselkedett, különösen akkor, amikor azt merte feltételezni, hogy ravasz ma-

nipulációkkal (már most vagy nemsokára) a földre tudja varázsolni Isten országát.

Hogy miért maradok mégis az Egyházban? Mert különös módon mi, ostobák még mindig nem tudtuk tönkretenni mindazzal, amire magunkat ragadtattuk. Mintha éppen fordítva lenne: minél inkább erőszakot teszünk rajta, annál világosabban megmutatkozik sérthetetlen szüzessége.

Minél inkább megalázzuk, annál inkább látható, hogy valóban ott foglal helyet, ahol lennie kell.

Természetesen az „utolsó” helyen. Az utolsó hely fontosságát Jézus és Pál egyaránt hangsúlyozza. Amit az Egyházhoz nem tartozók tesznek, azzal nem kell foglalkoznunk, de nagyon sokan vannak idebenn is, akik azt hiszik, szolgálatot tesznek Istennek, ha úgy kezdik püfölni az Egyházat, mint valami poros matracot. Végül is persze miért ne?

Csak azt ne felejtsek el közben, hogy minden egyes ütés nyomán közösséget kell vállalniuk azzal, akit ütnék, és minden egyes ökölcsapással a saját – belülről korhadozó – mellkasukat is döngetniük kell.

Forrás és fotó:

Vigilia Szerkesztőség Facebook-oldala

Jótekonysági „fehér vacsora” Szombathelyen

Ismét fehér vacsorát (white party) rendezett a Női Vállalkozói Klub Egyesület a szombathelyi püspöki palota kertjében augusztus 2-án. A felajánlásoknak köszönhetően idén is támogatást kapott a Mindszenty Alapítvány.

A tavalyi nagy sikerű program után ezúttal a járványügyi helyzetre való tekintettel elmaradtak a fellépők és a több száz fős vendégsegreg. Az egyesület tagjai közül mintegy húszan vettek részt a találkozón.

Laki Brigitta, a szervezet elnöke átadta Székely János megyéspüspöknek azt a 200 ezer forint összegű támogatást, amelyet az egyesület ajánlott fel az alapítványnak. Az adomány a rendezvény délutánján tovább gyarapodott a résztvevők által felajánlott 190 ezer

forinttal, így 390 ezer forint gyűlt össze jótekonysági célra.

A Mindszenty Alapítványon keresztül hátrányos helyzetű lányok oktatását segítik a női vállalkozók. A találkozón a résztvevők elbeszélgethettek Székely János megyéspüspökkel.

A fehér vacsora (le diner en blanc) rendezvény hagyománya 1988 nyarán Párizsból indult *Francois Pasquier* kezdeményezésére. Azóta számos országban elterjedt ez a kötetlen közösségi program, amelynek lényege, hogy egy település lakói vagy egy kisebb közösség tagjai fehér ruhában vacsoráznak együtt egy előre meghirdetett nyári estén. A vacsora kellékeit, az asztalokat, a székeket, illetve az ételt is mindenki maga viszi. Hazánkban néhány templomi közösség is szervez ilyen programot.

Forrás és fotó: Szombathelyi Egyházmegye

